kılavuzumuz bilimsel sosyalizm, silahımız partimizdir

çark başak

türkiye işçi partisi merkez yayın organı

Yıl: 4 Sayı: 1-2 (57-58) 16 Mart 1979 500 Krş.

2. Büyük Kongre Kararları

ÇARK BAŞAK DÖRT YAŞINDA

★ ÇARK BAŞAK, bu sayısıyla 4. cilde başladı. Partimizin Merkez yayın organı olan ÇARK BAŞAK'ın bu sayısı 2. Büyük Kongre'yi yansıtabilmek için 2 sayı birarada çıkıyor.

★ Bugüne kadar kâğıt bulmadaki güçlük, karaborsa ve basım güçlükleriyle birlikte diğer Parti çalışmalarının yoğunlaşması gibi nedenlerle zaman zaman gecikerek yayınlanan Çark Başak, 1 Nisan'dan başlayarak 15 günlük olarak yayınlanacak. Genel Merkezimizin çeşitli konulardaki açıklamalarıyla birlikte, Parti örgütlerimizin yönlendirilmesi için yazıların ve yerel örgütlerimizin çalışmalarını yansıtan yazı ve haberlerin yer aldığı Çark Başak; böylece yerel örgüt birimlerimizin daha iyi yönlendirilebilmesi, eğitilip aydınlatılması, örgütlerimiz arasında deney aktarımının sağlanması görevini daha iyi yerine getirecek.

★ Her ayın birinde ve onaltısında yayınlanacak Çark Başak'ın yıllık abone bedeli değiştirilmedi. Bütün üyelerimizin abone yazılması gereken derginin yıllık abone bedeli gene 60.— TL olacaktır.

★ Geçen sayıda 3. cildin «İçindekiler» bölümü yayınlanamadı. Bu sayıyla birlikte ek olarak verdiğimiz «3. Cild İçindekiler» sayfası 3. Cildin sonuna eklendiğinde cilt tamamlanmış olacak.

★ 2. Büyük Kongre'nin bütün metinlerini vermeye Çark Başak'ın sayfa sayısı yetmiyor. MYK Raporunun tam metni, Delege arkadaşların eleştirileri ve eleştirilere cevap ile delege listesi gibi diğer bölümlerin tümü ayrıca «Kongre Tutanağı» olarak yayınlanacak.

çark başak

I. PARTİMİZ, BİLİMSEL SOSYALİZM VE PROLETER ENTERNASYONALİZMİ İLKELERİNE TİTİZLİKLE BAĞLI KALARAK HER HAL VE ŞARTTA GÖREV BAŞINDA OLACAKTIR

1. Türkiye işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olan Türkiye İşçi Partisi;

● Türkiye'nin somut koşullarının bilimsel sosyalist açıdan somut tahliline dayanan programı ve işçi sınıfı partisine özgü tüzüğü ile, saptadığı strateji ve uyguladığı taktiklerle, denenmiş kadroları ve başarılı geçmişiyle, işçi sınıfımızın uzun bir tarihi olan politik mücadelesinin günümüz koşullarında örgütlenişidir ve bu mücadelenin yürütücüsü ve geliştiricisidir.

● Gücünü tarihsel süreklilik ve bilimsel sosyalizmden alarak, işçi sınıfımızın, müttefiki emekçi sınıflarla birlikte yürüttüğü, emperyalizme, faşizme ve kapitalizme karşı bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesini her hal ve şartta örgütlü olarak, yılmadan sürdürmek kararındadır.

2. İşçi sınıfımıza ve uluslararası işçi sınıfına olan tarihsel sorumluluğunun bilincinde olan Türkiye İşçi Partisi;

● Proleter enternasyonalizmini, işçi sınıfı hareketinin gerek ulusal, gerekse uluslararası düzeyde gelişme ve güçlenmesinin temel koşulu sayar;

● Enternasyonalizme, gerçekten ve özlü katkıda bulunabilmenin vazgeçilmez bir koşulunun, kendi ülkemizde işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketini güçlendirmek, işçi sınıfını müttefikleriyle birlikte iktidara yöneltmek ve sosyalist devrimi gerçekleştirmek olduğunun bilincindedir.

● İşçi sınıfı hareketinin özünde uluslararası olduğu ve hareketin ulusal gerekleri ile uluslararası gerekleri arasında uzlaştırılamaz çelişkiler olamayacağı ilkesinden kalkarak, ulusal gerek ve politikaların enternasyonalist bir çerçeve içinde değerlendirilmesini vazgeçilmez diğer bir koşul sayar; işçi, emekçi kitlelerin enternasyonalist bir anlayışla eğitilip bilinçlendirilmesi zorunluluğuna inanır.

● Proleter enternasyonalizminin, tüm kapitalist ve sosyalist ülkelerin işçi sınıfı partilerinin evrensel bilimsel sosyalizm ilkelerine bağlılığını ve bu teorinin ilkeleri etrafında birliğini zorunlu kıldığı; emperyalizm aşamasındaki kapitalizme karşı mücadelede aralarında dayanışmayı ve eylem birliğini kapsadığı görüşünü teyid eder.

● Dünya sosyalist sisteminin dünya devrimci sürecinin gelişmesinde ve başarılarındaki belirleyici rolünü gözönüne alarak, dünya üzerinde varolan sosyalizmin mevzilerini ve kazanımlarını korumanın ve savunmanın, her işçi sınıfı partisinin günümüzde de önde gelen bir görevi olduğunu vurgular.

● Proleter enternasyonalizminin, aynı zamanda, emperyalizme karşı ulusal kurtuluş ve özgürlük mücadelesi veren halklarla dayanışma içinde olmayı gerektirdiği görüşünü teyid eder.

3. İşçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisi olan Türkiye İşçi Partisi, dünyada ve Türkiye'de karşı-devrimci niteliği bütün açıklığıyla ortaya çıkmış olan ve özellikle günümüz koşullarında faşist tertip ve planların yardakçılığından başka işlev görmeyen Maocu ve bireysel terörist akımlar başta olmak üzere; goşizme, işçi sınıfı hareketinin burjuvazinin şu ya da bu kesimlerinin yedeğine takılmasını öngören sağ oportünizme, bilimsel sosyalizmden her türlü sapmaya, en kabasından en incesine kadar anti-komünizm ve anti-sovyetizmin her çeşidine ve burjuvazinin işçi sınıfı hareketini etki altına almaya yönelik tüm çabalarına karşı uyanık bulunmanın yaşamsal öneminin bilincindedir ve bunlara karşı ideolojik ve politik mücadeleyi kararlılıkla sürdürme azmini teyid eder.

4. Politik demokratikleşme sürecini geliştirmeyi güncel ivedi görev olarak belirtmiş ve ırkçı, şoven milliyetçiliğe ve baskılara, kırımlara sürekli karşı çıkmış olan Türkiye İşçi Partisi;

● Politik demokratikleşme sorununun, baskı ve kısıtlamaların daha ağır olduğu, etnik ayrıma dayanan eşitsizliğin sürdürüldüğü, son zamanlarda kışkırtma ve tertiplerin yoğunlaştırıldığı Doğu ve Güneydoğu bölgesi için, daha da ivedi bir sorun olduğu görüşündedir.

● Doğu ve Güneydoğu bölgesinin bir **sömürge** olmadığını, bu bölgenin özgün çelişki ve sorunlarının, Türkiye'nin bütününün çelişki ve sorunlarıyla birlikte, ancak işçi sınıfı iktidarında, sosyalist düzende tam ve nihai olarak çözümleneceğine olan inancını belirtir.

● Egemen sınıfların bölgesel ve etnik ayrımlar gözetmeksizin ülke çapında bütünleşmiş olmaları karşısında işçi ve emekçi sınıfların mücadele ve örgütsel birliğini korumanın ve geliştirmenin temel koşulu olduğunu, bu birliği ve hareketin tekliğini esas almayan görüş ve davranışların hem bölge, hem de ülke emekçileri açısından, baskı ve terörden, faşizan uygulamalara olanak vermekten, maceracılığa sürüklenmek ve emperyalizmin oyununa gelmekten başka bir sonuç vermeyeceğini önemle vurgular.

● Öznel niyetleri ne olursa olsun emperyalizmin ve burjuvazinin çıkar ve planlarına ola-

2. Büyük Kongre Kararları

nak ve gerekçe sağlamaktan öteye gitmeyen görüş ve hareketlere karşı mücadele verirken, bilimsel sosyalizm ilkelerinden ödün vermeksizin birlik ve bütünlüğün zora dayanarak değil, özgür irade ile gönülden seçilip kabul edilerek, eşitliğe, kardeşliğe, özgürlüğe dayandırılarak gerçekleştirilip pekiştirileceğine olan inancını belirtir ve Parti çalışmalarını bu anlayış içinde yürütür.

II. ÖRGÜTLÜ BİRLEŞİK GÜÇ YENİLMEZ

5. Emperyalizme ve faşizme karşı mücadelenin de öncü gücü olan işçi sınıfımızın politik örgütü Türkiye İşçi Partisi;

• Emperyalizmin baskı ve tahakkümü altında bulunan ülkelerdeki ilerici hareketlerin son zamanlarda özellikle hız ve başarı kazanarak, bir yandan emperyalizmin dünya ölçüsünde genel, öte yandan ülkemizin de içinde bulunduğu bölgedeki özel çıkarlarını giderek daha da geriletliğini; bölgemizde yer alan gelişmeler, bu arada İran'da gerici Şah rejiminin çökmesi sonucu emperyalizm bakımından Türkiye'nin öneminin arttığını; dünya barışını da tehdit eden Amerikan üslerinin yeniden açılmasının ve mevcutlara yenilerinin eklenmesi yolundaki istek ve dayatmaların bu durumun somut belirtileri olduğunu saptar; ulusal bağımsızlık ve barış mücadelesinin güçlendirilerek geliştirilmesinin artan önemine dikkati çeker.

• Faşist tırmanışın hızlandırılmasının ve faşizm tehdidinin, tekelci, büyük sermayenin ve büyük toprak sahiplerinin, sömürü düzenini kısıtlı demokrasi ortamında dahi sürdürmekte çektikleri zorluğun sonucu olduğu kadar, bir yanıyla da emperyalizmin baskı, tertip ve planlarının bir parçası ve sonucu olduğunu, bu durumu dikkate almanın faşizme karşı mücadelenin başarıya ulaştırılmasında artan bir önem kazandığını belirtir.

• CHP'nin izlediği emperyalizm ve büyük burjuvaziyle uzlaşmacı ve teslimiyetçi politikanın, emperyalizmin tertip ve planlarının yürürlüğe konmasını ve faşist tırmanışı kolaylaştıran bir etken durumuna geldiğine önemle ve tekrar dikkati çeker.

6. Türkiye İşçi Partisi 2. Büyük Kongresi;

• Parti Programı, 1. Büyük Kongre Kararları, Demokrasi Bildirgesi, Örgütlü Birleşik Güç Yenilmez Bildirisinin ilgili bölümlerinde yer alan ilke ve hedeflerin, şaşmaz ölçüt olan yaşamın doğruladığı üzere, emperyalizme ve faşizme karşı mücadelenin esaslarını belirleyen temel belgeler olarak geçerliliklerini koruduğunu ve önemlerinin günümüz koşullarında daha da arttığını saptar.

• Bu saptamadan hareket ederek, günümüzde yeni boyutlar kazanmış bulunan faşist tırmanışı durdurma ve faşizm tehlikesini önlemenin, işçi sınıfı öncülüğündeki sınıfsal ve kitlesel bir mücadele ile bütün ilerici, demokrat, yurtsever güçlerin örgütlü birleşik hareketi ve direnişinin geliştirilip güçlendirilmesi ve bu güçlerin etkinliğinin toplum yaşamının her alanında artırılması ile ancak olanaklı olduğu görüşünü teyid eder.

• Ulusal bağımsızlık ve demokratikleşme mücadelesinin ancak anti-demokratik eğilim ve uygulamaların ekonomik kaynaklarına yönelmekle, işbirlikçi, tekelci büyük sermayenin büyük toprak sahiplerinin ekonomik ve politik egemenliğini sınırlamak ve giderek etkisiz kılmakla kalıcı sonuçlara ulaşabileceğini yeniden vurgular.

7. Türkiye İşçi Partisi 2. Büyük Kongresi;

• CHP yönetiminin sürdürdüğü bugünkü politikanın, emperyalizmin ülkemiz üzerindeki tertip ve planlarının gerçekleşmesi ile faşist tırmanışı kolaylaştırdığını, ulusal bağımsızlık ve demokratikleşme yolunda engeller yarattığını belirtir ve;

• Emperyalizm ve büyük burjuvaziyle uzlaşmaya dayanan bu politikanın terk edilerek, kendisine oy veren emekçi kitlelerin çıkar ve taleplerl, kendisinin bu yöndeki vaadleri doğrultusunda bir politika yürütmek, kitlelerin örgütlü birleşik gücüne dayanan mücadeleye katılmak için CHP'ye çağrıda bulunur ve bunun kendisi bakımından da yaşamsal bir öneme sahip olduğuna dikkati çeker.

8. Türkiye İşçi Partisi 2. Büyük Kongresi;

• İşçi ve emekçi kitlelerin demokratik hak ve özgürlüklerini kullanmalarına ve örgütlenme haklarına yeni kısıtlamalar ve zorluklar getiren anti-demokratik nitelikteki yeni yasa değişikliklerinden derhal vazgeçilerek, demokratik hak ve özgürlükler üzerindeki kısıtlamaların kaldırılmasını;

• İşçi sınıfı ve emekçi kitlelerin demokratik hak ve özgürlüklerine sınırlamalar ve baskılar getiren sıkıyönetime son verilmesini, demokratik hak ve özgürlükleri ve bunların kullanılmasını kısıtlamak yerine faşist terörün ardındaki mihraklara ve bu mihrakların kaynaklarına kararlı ve ısrarlı bir biçimde yönelinmesini talep eder.

9. Türkiye İşçi Partisi, faşizme karşı örgütlü kitlesel mücadelenin ayrıca önem taşıdığı günümüzde çoğu sendika, meslek örgütü ve demokratik kitle örgütleri yönetimlerinin ve sapkın akımların,

• Örgütleri bir partiymiş gibi hareket ettirme eğilim ve davranışlarına, bu saptırma sonucu söz konusu kuruluşları kendi özgün işlevlerini gereği gibi yapamaz hale getirmelerine;

• Dar grup çıkarları çerçevesinde hareket ederek örgütün bütünlüğünü tahrip edecek ve ortadan kaldıracak etkinlik alanları yaratmalarına ve sonuçta örgütün bölünmesi ve giderek tasfiyesine yönelmelerine;

• Türkiye işçi sınıfının ekonomik mücadelesini burjuvazinin çıkarlarıyla barıştırmayı öngören sınıf uzlaşmacılığına;

• Farklı politik ve ideolojik tutumlara sahip görünseler de, ilerici sendikal hareketi sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerinden uzaklaştıran, özünde anarko-sendikalist eğilimler taşıyan ve böylece hareketi burjuvazinin bazı kesimlerinin yedeğinde tutma sonucunu doğuran anlayışlara karşı etkin mücadeleyi bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da sürdürecektir.

III. DAHA GÜÇLÜ ÖRGÜT, DAHA ETKİN EYLEM, SOSYALİZM MÜCADELESİNDE YENİ MEVZİLER KAZANMAK İÇİN İLERİ

10. Türkiye İşçi Partisi 2. Büyük Kongresi; emperyalizme ve faşizme karşı işçi sınıfı öncülüğünde sınıfsal ve kitlesel düzeydeki mücadelenin hızla geliştirilmesi ve bütün ilerici, demokrat, yurtsever güçlerin birleşik hareketinin daha ileri boyutlara ulaştırılması yolunda 11 No.lu karar çerçevesinde yürütülen çalışmaların yoğunlaştırılması için bütün yönetim kurullarını, çalışma ekiplerini ve bütün üyelerini görevli kılar.

11. Parti örgütünün bilimsel sosyalizm ve proleter enternasyonalizmi temeli üzerinde kitleselleşme sürecinin hızlandırılarak sürdürülmesinin önemine bir kez daha dikkati çeken Türkiye İşçi Partisi 2. Büyük Kongresi,

• İşçi sınıfı partilerinin niteliğinin ve nitel ağırlığının birincil önem taşıdığının bilincinde olarak derinleşmesine örgütlenmeyi, çalışma ekiplerine dayanan örgüt yapısını sürekli geliştirmeyi, tüm Parti faaliyetlerinin çalışma ekiplerine dayandırılmasını sağlamayı; ekiplerin ve kadroların ideolojik düzeyini yükseltmeyi, onların politik dövüşkenliğini artırmayı, Parti örgütlenmesinde temel ve değişmez hedef gördüğünü;

• Bununla birlikte, belli bir nicel güce dayanmayan nitel ağırlığın mücadelede sonuç almada yeterince etkin olamayacağını gözönünde tutarak, Parti örgütlenmesini her il ve ilçe, her yerleşme ve işyeri birimine kadar genişletmeyi ve üye sayısını hızla artırmaya devam etmeyi Parti örgütlenmesinin güncel ve kalıcı hedefi kabul ettiğini belirtir ve bu yönde yoğun çaba gösterilmesi yolunda bütün yönetim kurullarını ve özellikle çalışma ekiplerini görevlendirir.

12. İşçi sınıfımızın uzun bir tarihi olan ve 1960'tan sonra hız ve ağırlık kazanan bilimsel sosyalist hareketinin yürütücüsü Türkiye İşçi Partisi'nin 2. Büyük Kongresi,

• Parti örgütünün bilimsel sosyalizm ve proleter enternasyonalizmi temeli üzerindeki kitleselleşmenin hızlandırılmasının, aynı zamanda, Parti'nin sol içindeki belirleyici ağırlığını da artırmanın başlıca koşulu olduğunu belirtir ve işçi sınıfının geçmişten süzülüp gelen politik hareketini toparlayarak daha da güçlendirilmesi ve hızlandırılması yolunda kararlı, bilinçli, titiz bir çalışma yürütmekle bütün Parti örgütlerini görevli kılar.

13. İşçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisi olmanın onur ve sorumluluğunu taşıyan Türkiye İşçi Partisi'nin 2. Büyük Kongresi;

• İşçi sınıfımızın tarihsel görevini yerine getirmesinde, Parti hareketinin ideolojik ağırlığını ve tutarlılığını korumanın, Parti örgütü ve birliğini devamlı güçlü tutmanın ve bunu geliştirmenin yaşamsal önemine tekrar dikkati çeker.

• Parti hareketinin bilimsel sosyalizm ve proleter enternasyonalizmi temelinden kaydırılması sonucunu verecek nitelikte her türlü sapkın eğilimin Parti içine sokularak yeşertilmesine, demokratik merkeziyetçiliğe yöneltilen saldırılara, hizipleşme girişimlerine karşı ödünsüz mücadele edilmesini işçi sınıfımızın ve sosyalizmin yüksek çıkarlarının korunmasının bir gereği olarak kabul eder ve Merkez Yönetim Kurulu'nun ve tüm örgüt birimlerinin Parti içinde uç veren anti-komünist ve anti-sovyetik hizbe karşı yürüttüğü kararlı mücadeleyi onaylar ve takdirle karşılar.

14. Kitlesel demokratik hareketlerin geliştirilip güçlendirilmesinin faşizme ve emperyalizme karşı mücadelede olduğu kadar sosyalizm mücadelesinde de özel bir önem taşıdığının bilincinde olan Türkiye İşçi Partisi;

• Büyük sermayenin, özellikle büyük tüccarların ve büyük toprak sahiplerinin sömürüsü altında olan, işçi sınıfının doğal müttefiki yoksul köylülerin ve kapitalist pazar içinde dolaylı bir sömürü altında bulunan, büyük sermayenin ekonomik baskısını üstlerinde hisseden diğer emekçi köylülerin demokratik hareketinin geliştirilmesi, varolan kooperatiflerde yoksul ve orta köylülerin etkinliklerinin artırılması, örgütsüz kesimlerin örgütlendirilmesi yolunda yürütülen çalışmaların yoğunlaştırılmasının ve Parti örgüt birimlerine ve üyelerine düşen öncülük görevinin önemine dikkati çeker.

• Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin önemli bir gücü olan gençliğin dağınıklık içinde bulunma durumunun genel olarak sürmesine rağmen, bu dağınıklığın ortadan kaldırılma-

2. BÜYÜK KONGRE SEÇİM SONUÇLARI:

MERKEZ YÖNETİM KURULU:

Adı - Soyadı:	*Partideki son görevi:*

1. Can AÇIKGÖZ — MYK Üyesi, Merkez Örgüt Bürosu Sekreteri
2. Peyami ARIIRK — MYK Üyesi,
3. Vedat BARANOĞLU — MYK Üyesi,
4. Behice BORAN — MYK Üyesi, Genel Başkan,
5. Yalçın CERİT — MYK Üyesi, Genel Sayman,
6. Dinçer DOĞU — MYK Üyesi,
7. Çetin GÖZAÇTI — MYK Üyesi,
8. Özcan KESGEÇ — MYK Üyesi,
9. Zeki KILIÇ — MYK Üyesi,
10. Neşet KOCABIYIKOĞLU — MYK Yedek Üyesi, Ankara İl Yönetim Kurulu Üyesi,
11. Gündüz MUTLUAY — MYK Üyesi, Merkez Haberalma, Propaganda ve Basın Bürosu Sekreteri,
12. Selim MAHMUTOĞLU — MYK Üyesi,
13. Nurdan ORPEN — MYK Üyesi,
14. Nurettin ÖZVARIŞ — Diyarbakır İl Başkanı,
15. Vedat PEKEL — İzmir İl Başkanı,
16. Osman SAKALSIZ — MYK Üyesi, Merkez Kitle Örgütleri Bürosu Sekreteri,
17. Nihat SARGIN — MYK Üyesi, Genel Sekreter,
18. Alp SELEK — MYK Üyesi,
19. Orhan SİLİER — MYK Üyesi,
20. İbrahim SÖNMEZ — MYK Üyesi,
21. Yavuz ÜNAL — MYK Üyes,i Merkez Eğitim, Bilim ve Araştırma Bürosu Sekreteri.

Merkez Yönetim Kurulu üyelerinin kısa kimlikleri ÇARK BAŞAK'ın 47. sayısında yayınlanmıştı. Merkez Yönetim Kuruluna ilk kez seçilen üyelerin kısa kimlikleri ise şöyle:

Neşet Kocabıyıkoğlu: 30 yaşında, Makina Mühendisi, MYK Yedek Üyesi ve Ankara İl Yönetim Kurulu Üyesi, Yürüyüş Dergisi Yazışleri Müdürü.

Nurettin Özvarış: 30 yaşında, iktisatçı, Diyarbakır İl Başkanı ve Doğu illeri Merkez Görevlisi.

Vedat Pekel: 35 yaşında, sendikada görevli, İzmir İl Başkanı.

MERKEZ YÖNETİM KURULU YEDEK:

Adı Soyadı:	*Partideki Görevi:*

1. Mehmet AKÖZER — Ankara, Çankaya İlçe Başkanı, Merkez Eğitim, Bilim ve Araştırma Bürosu Üyesi,
2. Abdurrahman ATALAY — Öğrenci, Ankara İl Yönetim Kurulu Üyesi, Merkez Gençlik Bürosu Üyesi,
3. Mehmet ATAY — Sendikada Görevli, Merkez Kitle Örgütleri Bürosu Üyesi,
4. Yavuz ÇİZMECİ — Elektrik Mühendisi, İstanbul İl Yönetim Kurulu Üyesi,
5. Mehmet DEMİRCİ — İşçi, Bursa İl Sekreteri,
6. Şansal DİKMEN — Avukat, Giresun İl Başkanı,
7. Ahmet NALBANTOĞLU — Sendika Yöneticisi, İzmir Merkez İlçe Başkanı.

BAŞKANLIK KURULU:

Behice BORAN — Genel Başkan
Nihat SARGIN — Genel Sekreter,
Yalçın CERİT — Genel Sayman, Mali Büro Sekreteri,
Can AÇIKGÖZ — Örgüt Bürosu Sekreteri,
Yavuz ÜNAL — Eğitim, Bilim ve Araştırma Bürosu Sekreteri,
Gündüz MUTLUAY — Haberalma, Propaganda ve Basın Bürosu Sekreteri,
Osman SAKALSIZ — Kitle Örgütleri Bürosu Sekreteri.

MERKEZ DİSİPLİN KURULU:

Adı Soyadı:	*Partideki görevi:*

Nermin AKSIN — Merkez Disiplik Kurulu Üyesi,
Hasan Bedri DOĞANAY — MDK Üyesi,
Kemalettin KOYAŞ — MDK Üyesi,
Erşen ŞANSAL — MDK Üyesi,
Cemal Hakkı SELEK — MDK Başkanı,
Hanefi VATANSEVER — MDK Üyesi,
Bekir YENİGÜN — MYK Üyesi.

Merkez Disiplin Kurulu yedek üyeleri yeniden aynı görevlerine seçilmişlerdir.

sı yolunda partililerin öncülüğünde başarılı örgütsel adımlar atıldığını tespit ederek; bu adımların geliştirilmesi ve örgütsel hareketin daha da kitleselleşmesi yolunda çaba göstermekte örgüt birimlerini ve partilileri görevli kılar.

● Parti'de devamlı yükselen kadın üye oranının daha da arttırılmasının gereğine tekrar dikkati çeker ve bunun, aynı zamanda, ilerici, demokratik kadın hareketinin etkinliğe kavuşturulmasının da baştıca koşutu olduğunu belirtir ve bütün örgüt birimlerini yürüttükleri çalışmaları hızlandırmakla görevlendirir.

İşçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisi olan Türkiye İşçi Partisi'nin 2. Büyük Kongresi bütün yönetim kurullarına, bütün çalışma ekiplerine, sosyalizm mücadelesinin bilinçli kararlı militanları olan bütün üye ve aday üyelere sesleniyor:

DAHA GÜÇLÜ ÖRGÜT, DAHA ETKİN EYLEMİ SOSYALİZM MÜCADELESİNDE YENİ MEVZİLER KAZANMAK İÇİN İLERİ!

2. Büyük Kongre'de seçilen Merkez Yönetim Kurulumuzun en genç üyesi 30, en yaşlı üyesi 69 yaşında. MYK Üyelerinin yaş ortalaması 38.

Başkanlık Kurulu'nun üyeleri ise 36-69 yaş arasında.

Merkez Yönetim Kurulu'na ilk kez seçilen üç üyenin yaş ortalaması 32.

Merkez Disiplin Kurulu 36 ile 77 yaş arası üyelerden oluşuyor. Yaş ortalaması 47.

Merkez Yönetim Kurulu Üyelerinin mesleklerine göre dağılımı ise şöyle:

2 sendika yöneticisi, 2 tornacı, 1 elektrikçi, 1 kimya işçisi, 1 tekstil işçisi, 1 tesviyeci, 2 büro işçisi, 1 sosyolog, 1 hekim, 1 felsefeci, 1 öğretmen, 1 muhasebeci, 1 mühendis, 2 iktisatçı ve 3 avukat.

Merkez Disiplin Kurulu Üyeleri ise demirci, tesviyeci, teknisyen, büro işçisi ve 3 avukattan oluşuyor.

Merkez Yönetim ve Merkez Disiplin Kurulu üyelerinin doğum yerlerine göre dağılımı da şöyle:

Afyon, Ağrı, Ankara (2), Aydın (2), Balıkesir, Bursa (2), Çorum, Elazığ, Erzurum (2), Eskişehir, Gaziantep (2), İçel, İstanbul (3), Kastamonu, Kars, Malatya, Samsun (2), Zonguldak (2) ve yurtdışı.

Genel Başkan Behice Bora'nın 2. Büyük Kongre Kapanış Konuşması:

«Genel Başkan Behice Boran'ın 2. Büyük Kongrenin kapanışında yaptığı konuşmasının banttan çözülmüş tam metnini yayınlıyoruz.»

SOSYALİZM UFKUNA DOĞRU İLERİ

Arkadaşlar, biraz yorucu, çok coşkulu 3 günlük bir çalışmadan sonra 2. Büyük Kongremizin sonuna geldik.

2. Büyük Kongremizin kapanmasıyla birlikte Partimizin gelişme yolunda yeni ve çok önemli bir menzil taşına daha varmış ve şu andan itibaren onu arkada bırakmaya başlamış bulunuyoruz. Düşündüm otururken, acaba en kısa bir şekilde bu kongrenin anlamı ve önemi nasıl belirtilebilir diye. Ve şöyle formüle ettim:

Bu Kongremizle, Partimiz Türkiye İşçi Partisi, Türkiye işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olma niteliğini daha bir açıklığa kavuşturdu, daha güçlendirdi ve Partimiz doğrudan işçi sınıfımızın partisi olma rayına daha sağlam oturdu. Belki şöyle bir soru akla gelebilir: Bu kongreden önce Türkiye İşçi Partisi işçi sınıfımızın partisi değil miydi, yahut zayıf mıydı? Elbette öyle değil, elbette baştan beri Partimiz, Türkiye işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisiydi. Ama kurumlar, örgütler canlı varlıklardır. Herhalde hatırlarsınız, çünkü oldukça sık tekrarladığım bir sözüm vardır, kişiler için derim ki, insanlar bir defada sosyalist olup bitmezler. Sosyalist olma bir süreçtir. İlk defa sosyalistim, bilimsel sosyalistim dediğimiz andan itibaren ölüme kadar süren bir süreç, bir gelişme başlar. Ve ilave etmişimdir her seferinde, eğer kendisini bilimsel sosyalist bilen bir kişi ömrünün bir noktasında, «işte ben artık tam sapına kadar işçi sınıfı sosyalistiyim, oldum bittim, daha fazla olacağım yok» düşüncesine gelirse, o insan orada durmuş ve gerilemeye başlamış demektir. Hatta o gerileme devam ederse bedenen ölmeden önce, bir sosyalist olarak ölmüş demektir. Örgütler, kurumlar da canlı varlıklardır. Onların da doğdukları andan itibaren gelişmesi vardır. Doğduklarında ne kadar kuvvetli, tam, öz işçi sınıfı partisi olsalar da daima bu niteliklerini geliştirme olanağı, hatta zarureti vardır. Tıpkı kişilerin çok daha iyi sosyalist olmak üzere bir gelişmesi söz konusu ise partilerin de daha iyi, daha sağlam, daha net, daha güvenilir, daha becerikli, daha yetenekli işçi sınıfı partileri olması söz konusudur, hatta zorunludur. Partiler de devamlı surette gelişme halindedirler, zorundadırlar. Yalnız biz bireylerden şu farkı vardır: İnsan nihayet ne kadar iyi sosyalist olmaya devam etse de birgün bedeni bu fani dünyaya veda eder gider, ama işçi sınıfı partileri işçi sınıfı var oldukça, devam eder gider.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ TARİHİ BİR SOSYALİSTLEŞME SÜRECİNİN TARİHİ OLARAK ÖZETLENEBİLİR

Bu söylediklerim, bütün ülkelerin işçi sınıfı partileri için doğru olmakla beraber Türkiye gibi altyapısı, ekonomisi geri; üstyapısı, politik sistemi, sosyal değerleri de geri olan; demokrasisi kısıtlı, sınırlı ülkelerde işçi sınıfının yasal partilerinin işçi sınıfı partisi olma niteliğini geliştirmeleri daha uzun bir süreç içinde, daha büyük mücadelelerle, daha büyük zorluklarla karşılaşa karşılaşa olur. Türkiye İşçi Partisi'nin tarihi de öyle olmuştur. Türkiye İşçi Partisi, ilk kurulduğu zaman doğrudan bir işçi sınıfı bilimsel sosyalist partisi niteliğini taşımıyordu. Ancak bir sene sonra, sosyalistler bu partiye katılıp yönetime gelmeye başlayınca, Parti de işçi sınıfının partisi olma niteliğini kazanmaya başladı. Ve eski partinin tarihi, yazılarımda da belirtmiş olduğum gibi daha önce, bir tek kelimeyle özetlemek gerekirse, bir sosyalistleşme sürecinin tarihi olarak özetlenebilir. Doğduğu andan kapandığı ana kadar bir sosyalistleşme süreci içine girdi parti. Yani Türkiye işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olma savaşını verdi, o süreci yaşadı. Bu bir savaşla oldu, çünkü daha 1960'ların ilk yıllarından itibaren bu niteliğe karşı sapmalar, hizipler başgösterdi. İlk doğduğu zaman işçi sınıfı partisi olma niteliğini gösterebilmesi çok zordu. 1963 senesinde 9 ilde, yanılmıyorsam 36 ilçede ilk defa yerel seçimlere girip radyolardan konuştuğumuz zaman Türkiye'nin tarihinde ilk defa devlet radyosunda «İşçi Partisi» adı geçiyordu. Ve ilk defa olarak, bu parti adına radyodan seslenen konuşmacılar sözlerine «Değerli yurttaşlarım, aziz vatandaşlarım» diye değil; «İşçiler, köylüler, emekçiler, marabalar» diye başladılar. Ve sanki bir an bütün ülke baştan başa nefesini tuttu ve bu sesi dinledi. Sonradan öğrendik radyoların başında gözyaşları dökenler olmuş. Derhal telefona sarılıp partiye seslenenler, duygularını açıklayanlar oldu. Şimdi bize bu çok ilkel, belki çok eski zamanlara ait bir hikayeymiş gibi gelir. «Ne var yani o kadar fevkalade, işçiler, emekçiler, köylüler demekte» diye düşünülebilir. Ama o zamanın Türkiyesi öyle bir Türkiye idi. Çok eski bir Türkiye değil, 16 yıl önceki Türkiye idi bu. Gene 1965 seçimlerinde, hatırlarım, konuşmalarımızı yazarken, işçi sınıfı, sermaye sınıfı veya burjuvazi demek yerine, daha ziyade sermaye çevreleri, emekçi kitleler diyorduk. Daha sınıf terimini kullanmakta bir çekingenlik, bir utangaçlık vardı adeta. Subjektif olarak bir çekingenlik, utangaçlık değil objektif olarak ortam o seviyedeydi. Hukuki, politik ve genel olarak öyleydi. Ve adeta görünmez bir sansürle, sadece 141-142. maddelerden dolayı değil, ama asıl onun dışındaki devamlı politik baskının, sosyal baskının tesiriyle böyle bir çekingenlik vardı. Ve gene 65 seçimlerinde ilk defa olarak Türkiye İşçi Partisi'nin sözcüsü konuşmasına «Türkiye işgal altındadır» diye başladı. Ve bu da gene nefesleri durdurdu ve kulak verdi herkes. İlk defa bir ses radyolardan açıktan açığa Türkiye'deki Amerikan üslerine, kuvvetlerine karşı çıkıyor, onlardan işgalciler olarak söz ediyordu. Evet Partimizin tarihi yıl olarak bakarsak çok eski değil, 18 yıl ötesine gidiyor ama, bu 18 yıl süresinde aldığımız mesafeye baktığımız zaman sanki onlarca yıl, sanki bir yüz yıl yaşamış kadar mesafe aldığımızı görüyoruz. Ve bu mesafeyi biz, Parti dışında hasım, düşman kuvvetlere karşı amansız, canımızı dişimize takmış bir demokrasi ve Anayasa mücadelesi vererek elde ettik. Şimdi çok güzel, çok kolay kullanılan terimleri kullanmak özgürlüğünü ve hakkını ancak öyle bir mücadele neticesinde elde edebildik. Bir yandan demokrasi mücadelesi, bir yandan burjuvaziye karşı mücadele vererek; bir yandan burjuvazinin etkisiyle, bilerek, ona vasıta olan veya bilmeden oyununa gelen sapmalarla mücadele ederek yol aldık. Mücadele parti içinde kimelre karşı veriliyordu: İşçi sınıfının öncülüğünü kabul etmek istemeyenlere. «Türkiye'de işçi sınıfı azdır ve bilinçsizdir, Türkiye'de orta sınıfların, küçük burjuvazinin —onların kullandığı deyimle— ara tabakaların tarihten gelen devrimci geleneği ve devrimci gücü vardır,» deniyordu. Ve biz Parti içinde bilimsel sosyalizmi benimsemiş, doğru bulanların/ işçi sınıfının gücünün ve öncülüğünün mücadelesini verdik. Bu mücadele nihayet son noktasına 1970'de yapılan 4. Büyük Kongrede geldi. 10 senelik tarihinin sonunda eski Türkiye İşçi Partisi açık seçik sağlam, hiçbir duman bırakmayan bir ölçüde ve biçimde bilimsel sosyalist parti, işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olma rayına oturdu. Ve bugün diyebiliriz ki, Partimizin içinde olduğu aşamanın başlangıcı 1970'in sonunda yapılan 4. Büyük Kongredir.

BURJUVAZİYE 12 MART'ın HEDİYESİ: TİP KAPATILDI

1971'de Partimiz kapandı. Burjuvaziye 12 Mart'ın en büyük hediyesi, partimizin kapatılması oldu. Türkiye'de bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin; üç yanlı mücadelenin birbirine geçmesi ve bütünleşmesi hali ortadan kalktı. Bu içiçelik bozuldu, kırıldı. Sosyalizm mücadelesi bastırıldı ve sosyalizm mücadelesinden kopuk olan demokrasi mücadelesi de gerçek bir demokrasi mücadelesi olmaktan çıktı, gitti CHP'de kilitlendi. Sosyal demokrasiye kanalize oldu.

MAHKEMELERİ DEMOKRASİ MÜCADELESİ ARACI OLARAK GÖRDÜK

Biz, İşçi Partililer tutuklandıktan ve mahkemeye verildikten sonra, mahkemeyi de bir demokrasi mücadelesi aracı olarak gördük ve kullandık. Partimiz kapanmıştı, yayın organlarımız yoktu, mevcut az çok ilerici yayın organları baskı altında ve çekingendiler; ama elimizde bir olanak kalmıştı, o da sanık olarak savunma hakkımızı kullanmak. Kendimiz için değil, Partimiz adına ve Partimiz için kullanmak. Onu yaptık. Sorgularımızda onu yaptık, en son savunmamızda onu yaptık; mahkeme salonunu, süngülerle çevrilmiş askeri mahkeme salonunu, Türkiye İşçi Partisi'nin o gün için son kez sesini duyurduğu bir forum yaptık. Demokrasiyi, sosyalizmi, işçi sınıfını ve emekçi kitleleri savunma kürsüsü yaptık, burjuvaziye son mücadelemizi verme arenası yaptık.

MÜCADELE DEVAM EDİYORDU

Bunu yaparken iki düşünce vardı aklımızda. Birisi, demin dediğim gibi mücadele bitmemişti, mücadele devam ediyordu; içinde bulunduğumuz şartlar altında bu mücadeleyi olabildiğince sürdürmek bizim Partili görevimizdi. Bir ikinci dü-

şünce de şuydu: Biliyorduk ki, birgün mutlaka ve mutlaka yeniden Türkiye İşçi Partisi varolacak ve çalışacaktır. Ve biliyorduk ki biz mücadeleyi geçici bir süre için durdurmak zorunda kalırken, o durdurma noktasını ne kadar yüksekte tutabilirsek, mücadelenin yasal kesiliş noktasını ne denli yükseğe çıkarabilirsek Türkiye İşçi Partisi yeniden kurulduğu zaman o denli yüksek noktadan başlayarak devam edecektir. Mahkemede o noktayı düşürürsek; bundan gelecekteki işçi sınıfı partisi hareketi zarar görecektir. Biz de bu düşünceyle hareket ettik. Ve düşüncemiz doğru çıktı. 1971'den dört sene sonra Türkiye İşçi Partisi kurulduğunda 4. Büyük Kongrenin bıraktığı veya vardığı noktadan da daha ileri, daha gelişmiş daha bilinçli olarak kuruldu. 4. Büyük Kongrede vardığımızdan daha açık, daha gelişmiş, daha sağlam bir işçi sınıfı partisi niteliğinde rayına oturdu. Ama dediğim gibi süreç devam etti, devam ediyor, devam edecek. Her kongremizden bir daha kuvvetli, daha gelişmiş, daha canlı, daha yetenekli bir işçi sınıfı partisi, işçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisi olarak çıkacağız, bundan hiç birimizin şüphesi yok, hiçbirimizin şüphesi olmadığından benim şüphem yok.

KONGREDEN ALDIĞIMIZ GÜÇLE İLERİ!...

Bu kongreden aldığımız güçle mücadelemize daha inançlı ve bilinçli devam edeceğiz. Bu kongre bir başka açıdan da önemli. Bu geçen devrede tıpkı 1961-1971 yıllarında olduğu gibi gene sapmalarla, hiziplerle uğraşmak durumunda kaldık. Bundan yakınmamamız gerekir. Hizipler, sapmalar iyi birşey değildir elbet, olmamasına çalışırız ama, olduğu zaman da bir felaket saymayız. Bu tıpkı şuna benziyor: Bir insanın sağlıklı olması esastır, sağlıklı olması için çalışılır ama dünyada doğuşundan ölünceye kadar hiç hasta olmamış insan da yoktur sanırım. Hastalığın tedavisinin gerekleri neyse o yapılabilir, hasta sağlığına kavuşur. Parti hareketleri de öyledir. Yalnız bizim partimizin tarihinde değil, dünya işçi sınıfı partililerinin tarihinde de sapmalar, hizipleşmeler görülür. Onlarla mücadele vardır. Sebebi konusunda birçok tahliller yapılabilir, ama kapanış konuşmasında onun üzerinde fazla durmayacağım. Yalnız bilimsel sosyalizmin kurucusunun bu konuyu çok özet ve çok açık olarak belirttiği bir cümlesi var, tam kelime kelime hatırlayamayacağım ama esasını hatırlıyorum, der ki: «İşçi sınıfı hareketleri, içinde geliştikleri ve içinden doğdukları rahmin damgasını taşırlar.» Hareketler, partiler nerde doğuyor? Toplumda. Doğdukları toplumun damgasını taşırlar. Sosyalist hareket, işçi sınıfı hareketi, toplumsal bir vakumda, bir boşlukta meydana gelip gelişmiyor, bir kapitalist toplumda gelişiyor. O kapitalist toplumun bütün sağlıksız, hasta, saptırıcı etkileri altında doğuyor ve büyüyor. Onun için böyle sapmaları, hizipleri bir ölçüde olağan karşılayacağız. Olağan karşılamak, boş vermek değil. Onları düzeltmek, Partimizi onlardan arındırmak için elimizden geleni yapacağız. Yalnızca, sanki bir felket olmuş gibi bir duruma girmeyeceğiz. Gene sosyalizmin düşünürlerinden birisinin dediği gibi, işçi sınıfı partileri iç mücadele vere vere, arına arına güçlenirler, sağlıklı olurlar. Biz de burjuvazi tarafından gelen etkilerle başlatılmak istenen sapmaları, hizipciliği temizledik. Şimdi daha arınmış, daha sağlığımıza kavuşmuş olarak mücadelemizi sürdüreceğiz. Bu kongrenin bize verdiği güçle, tazelediğimiz inançla sosyalizm ufkuna doğru önümüzde uzanan hedeflere ileri!

2. BÜYÜK KONGRE'YE SELAM

2. Büyük Kongre'ye yurdun dört bir yanından gelen mesajlarla birlikte yurt dışındaki Türkiyeli işçi grupları, örgütler ve kardeş Partilerden mesajlar geldi. Kongre sırasında ancak sınırlı bir kısmı okunabilen mesajların tümünün yalnızca adlarını sıralamak bile Çark Başak'ın sayfa sınırlarını çok aşıyor.

2. Büyük Kongremize mesaj gönderen tüm örgüt, kuruluş ve kişileri selamlayarak mesajlardan örnek yayınlayabiliyoruz.

Cumhuriyet Senatosu Başkanı Sırrı Atalay: «Türkiye İşçi Partisi'nin 2. Büyük Kongresi'nin başarılı geçmesini diler, saygılar sunarım.»

Başbakan Bülent Ecevit: «Çağrınız için teşekkür ederim. Size, Partiniz üyelerine ve büyük kongrenize katılanlara mutluluk ve esenlik dilekleriyle saygılar sunarım.»

Milli Birlik Grubu Başkanı Fahri Özdilek: «Türkiye İşçi Partisi 2. Büyük Kongresi'nin Türk ulusuna ve Türk emekçi halkına yararlı hizmetler arzedecek kararlar alınmasında başarılı olmasını şahsım ve grubum adına dilerim.»

Orhan Eyüboğlu, Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı: «İkinci Büyük Kongrenize çağrınız için teşekkür eder, kongrenize başarılar dilerim.»

Alev Coşkun, Turizm ve Tanıtma Bakanı: «Meclis çalışmaları nedeniyle kongrenize katılamadığım için üzgünüm, başarılı geçmesini diler sevgi ve saygılar sunarım.»

Necdet Uğur, Milli Eğitim Bakanı: «Ankara'dan ayrılamayacağım için kongrenizde bulunamayacağımdan üzgünüm. Size ve arkadaşlarınıza en iyi dileklerimi saygılarımla sunarım.»

Burhan Garip Savlı, Muş Milletvekili; Ferhat Aslantaş, İzmir Milletvekili; Altan Tuna, Çanakkale Milletvekili: «Halkımızın mutluluğu için verdiğiniz demokrasi ve bağımsızlık savaşınızı kutluyoruz. Kongrenizin bu yolda başarılı olmasını diler size ve tüm üyelerinize saygılar sunarız.»

Ertuğrul Günay, Ordu Milletvekili: «Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda sürekli başarılar dilerim. Saygılar sunarım.»

Temel Ateş, Ordu Milletvekili: «Bütçe görüşmeleri nedeniyle kongrenize katılamadığım için gerçekten üzgünüm. Çalışmalarınızın ülkemiz ve dünya emekçileri için yararlı olmasını diler, içten saygılarımı sunarım.»

Adil Ali Ciner, Trabzon Milletvekili: «Kongre çalışmalarınızın ülkemiz halkı için yararlı sonuçlara ulaşacağı inancı ile başarılar diler, sevgi ve saygılar sunarım.»

Mustafa Gazalcı, Denizli Milletvekili: «İkinci Büyük Kongrenize, Partinize yürekten başarılar dilerim. Saygılarımla.»

Oğuz Yazıcıoğlu, Adana Milletvekili: «Güç günler yaşadığımız şu günlerde kongrenizin başarılı olmasını ve ülkemize yararlı kararlar almasını diler, saygılar sunarım.»

Aziz Nesin

Türkiye Yazarlar Sendikası Genel Başkanı: «İşçi sınıfımızın ve halkımızın demokratik hak ve özgürlüklerinin elde edilmesi savaşımında partinizin öncülüğünde ileriye dönük çalışmalarla önemli adımlar atılmıştır. 2. Kongrenizin alacağı kararlar faşizmin yenilmesi, düşünce özgürlüğünün sağlanması doğrultusunda gerçekçi atılımlar getirecektir. Başarılar dileriz.»

Aykut Göker, TÜTED Genel Başkanı: «2. Büyük Kongrenin yükselen faşizm tehlikesine karşı işçi ve emekçilerin, demokrasiden yana olan tüm güçlerin biraraya getirilmesine ışık tutacağı, katkıda bulunacağı inancıyla kongrenizin tüm üyelerini; bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin yiğit savaşçılarını dostça selamlarım.»

Yılmaz Onay, İşçi Kültür Derneği Genel Başkanı: «İşçi sınıfının bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde; kültür, sanat alanında, burjuva kültür ve sanatına karşı işçilerin ve emekçilerin kültür sanat silahını omuzlayarak örgütlü çalışmaları ile yerini alanların yolu işçi sınıfının politik hareketinin yoludur. Bu yolda güç kaynağımız, işçi sınıfımızın her hal ve şartta görev başında bulunan politik örgütüdür. TİP'in tarihsel önem taşıyan kongresini inanç ve heyecanla selamlıyoruz.»

Erdal Atabek, Türk Tabibler Birliği Merkez Konseyi adına Başkan: «Demokratikleşme İçin Plan belgesiyle, temel doğruların uygulama yöntemini ortaya koymada büyük bir aşamayı başarıyla gerçekleştiren, demokrasi ve barış savaşımında örgütlü güçlenmeyi genişleten Türkiye İşçi Partisi'nin 2. Büyük Kongresine başarılar diler, tüm katılanlara saygılar sunarız.»

Orhan Apaydın, İstanbul Barosu Başkanı: «Türkiye İşçi Partisi insan hak ve özgürlüklerine dayalı demokratik hukuk düzeninin ülkemizde yerleşmesi savaşımında her zaman etkin bir güç oluşturmuştur. Hukukumuzun anti-demokratik yasa hükümlerinden arındırılması yönünde anayasa yargısının olumlu kararlarından çoğunun Türkiye İşçi Partisi'nin başvurularıyla elde edildiğini biz hukukçular unutamayız.»

Ankara Sanat Tiyatrosu: «Dünyada ve Türkiye'de emperyalizmin ve gerici güçlerin artan saldırılarına karşın, yeni mevziler elde eden, başarılar kazanan ilerici güçlerin ve onların öncüsü örgütlü işçi sınıfının savaşımı, gelecekteki özgür ve bağımsız günlerimizin güvencesidir. Bu duygularla Partinizin 2. Büyük Kongresini selamlarız.»

GENÇ ÖNCÜ Merkez Yürütme Kurulu: «GENÇ ÖNCÜ, tüm halkın öncüsü, işçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisi Türkiye İşçi Partisi'ni selamlar.

«İşçi ve emekçilerin kurtuluş bayrağı Türkiye İşçi Partisi'nin elinde hergün daha yükseklerde dalgalanmakta ve zafere yaklaşmaktadır. İşçi, köylü, öğrenci gençlik bu bayrağın altında sosyalizme doğru yürümenin onuruyla 2. Büyük Kongre'ye başarılar diler. YAŞASIN SOSYALİZM.»

Emir Babakuş, Limter-İş Sendikası Genel Başkanı: «Selam olsun 'Silahımız Partimiz' diyenlere. Selam olsun bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi verenlere.»

Nazife Pelitözü, Parti şehidi Halil Pelitözü'nün annesi: «Ben oğlumun elindeki Parti bayrağını devraldım, partimize üye oldum. Şimdi binlerce oğlum, kızım var.

«Partimiz, şehitlerimizi unutmadı, hesap mutlaka sorulacaktır. Sosyalizmin Partimizin öncülüğünde kurulacağı inancıyla başarılar diliyor, sevgi dileklerimi iletiyorum.»

Kongreye Selam

İhsan Can, Parti şehidi Latif Can'ın babası: «Kongrenizin işçi ve emekçilerin mücadelesine yeni boyutlar kazandıracağına inanıyor, en içten dileklerimle başarılar diliyorum. Yaşasın Çark Başak.»

İbrahim Uzunlar, Parti şehidi O. Nuri Uzunlar'ın babası: «Demokratik hak ve özgürlüklerin kısıtlandığı, hayat pahalılığının hızla arttığı, yaşamın işçi ve diğer emekçiler için katlanılmaz boyutlara ulaştığı bir dönemde Kongrenizin anlam ve önemi bir kat daha artmaktadır. En içten dileklerimle başarılar dilerim. Yaşasın Çark Başak, yaşasın sosyalizm.»

Hüseyin Ezgin, Parti Şehidi Efraim Ezgin'in babası: «Kongremizin işçi ve emekçi sınıflarımızın mücadelesine yeni boyutlar getireceğine olan inancımızı belirtir, en içten dileklerimizle başarılar dileriz. Yaşasın işçi ve emekçilerin mücadelesi. Yaşasın Çark Başak.»

Alten ve Ülker aileleri, Parti Şehidi Serdar Alten'in ailesi: «Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde Partinin verdiği görevle gençlik örgütlenmesinin en ön saflarında bulunurken bir kez kurşunlanarak yaralanan, ikincisinde altı arkadaşı, altı kardeşimizle şehit düşen Serdar'la birlikte izlemekte olduğumuz Partimiz 2. Büyük Kongresini selamlıyoruz.»

Kavel Fabrikası Grevci İşçileri: «Grevci Kavel işçileri olarak 2. Büyük Kongrenizi coşkuyla selamlarız. Türkiye işçi sınıfının bilimsel sosyalist Partisinin Kongresinin bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelemizde bir yumruk olmasını dileriz.»

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NİN İKİNCİ KONGRE DELEGELERİNE

Bulgaristan Komünist Partisi'nin Merkez Komitesi sizlere ve şahsınızda Türkiye İşçi Partisi'nin üyelerine, Türkiye Cumhuriyeti'nin bütün emekçilerine candan başarılı çalışmalar dilemektedir.

Son yıllarda Bulgaristan Halk Cumhuriyetiyle Türkiye Cumhuriyeti arasında ilişkiler, iki ülkenin sosyo-ekonomik düzen farklılığına rağmen, başarılı bir şekilde ve ileriye doğru gelişmektedir. Balkanlarda dostluk ilişkilerinin sağlamlaşması ile barış içinde yan yana yaşama azmi, Helsinki Nihai Belgesi'nin yerine getirilmesi gereği, bu gelişmenin sağlam bir temelini teşkil etmektedir. Bilindiği gibi, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti, bu barışçı siyasetini defalarca ispat etmiş olmaktadır.

İnanıyoruz ki Türkiye İşçi Partisinin Kongre kararları, Türkiye işçi sınıfının sömürüye, gericiliğe, emperyalizme karşı mücadelesiyle detant sürecine geri dönülmez bir mahiyet vermekte, Balkanlarda, Avrupa'da, dünyada güvenliğin ve barışın gittikçe kuvvetlenmesinde bütün demokratik ve barışçı güçlerin ortak mücadelesine katkıda bulunacaktır.

Bununla beraber, komşu ve dost Türkiye'de bütün Marksist-Leninist ve demokratik güçlerin sıkı ve sürekli işbirliğinin sağlanması yoluyla halk kitlelerinin demokrasi ve sosyal ilerleyiş mücadelesinde yeni ve büyük başarılar elde edilebileceğinden hiç şüphe etmiyoruz.

YAŞASIN VE KUVVETLENSİN DÜNYA SOSYALİST VE İŞÇİ HAREKETİNİN, BÜTÜN DEVRİMCİ GÜÇLERİN BİRLİĞİ VE BERABERLİĞİ.

YAŞASIN DÜNYA BARIŞI.

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM VE PROLETER ENTERNASYONALİZM.

BULGARİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ

Türkiye İşçi Partisine

Değerli arkadaşlarım,

Partinizin Genel Kurulu dolayısı ile Sovyet kamuoyu adına Asya ve Afrika ülkeleriyle Sovyet Dayanışma Komitesi olarak sizleri ve bu vesileyle de Türkiye'nin tüm demokratik güçlerini ülkenizin bağımsızlığının pekiştirilmesi, demokrasi ve toplumsal ilerleme yolundaki mücadelesinde başarılar dileğiyle selamlarız. Sovyet halkı, Türk emekçilerinin kendi halkının parlak istikbali, detantın derinleşmesi, dünyada barışın sağlanması, silahsızlanma uğrunda ve emperyalizmin dayattığı silahlanma yarışına karşı verdikleri mücadeleyi dayanışma duygularıyla izlemektedir.

Barış ve toplumsal ilerleme davasının tüm destekleyicilerinin bu mücadeleye ve Sovyetler Birliği ile Türkiye arasındaki kendi halkları yararına olan iyi komşuluk ilişkilerinin gelişmesine ve sağlamlaşmasına yeni katkılarda bulunacağından eminiz.

Asya ve Afrika Ülkeleriyle Sovyet Dayanışma Komitesi Başkanlığı

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NİN İKİNCİ KONGRESİNE

Değerli Yoldaşlar,

Bulgaristan Sendikalar Birliği'nin Yürütme Kurulu sizleri, İkinci Kongrenizin delegelerini ve şahsınızda Türkiye İşçi Partisi'nin bütün üyelerini Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin emekçileri adına candan ve kardeşçe selamlamakta ve Kongrenize başarılı çalışmalar dilemektedir.

Eminiz ki Kongrenizin alacağı kararlar Türkiye Cumhuriyeti emekçilerinin sömürüye, emperyalizme, gericiliğe karşı mücadelesinde ve barışı, demokrasiyi, sosyal gelişimi sağlamakta yeni ve büyük bir katkı olacaktır.

BULGARİSTAN SENDİKALAR BİRLİĞİ YÜRÜTME KURULU

Partimiz Merkez Yönetim Kurulu, Bulgaristan Komünist Partisi, Asya ve Afrika ülkeleriyle Sovyet Dayanışma Komitesi Başkanlığı ile Bulgaristan Sendikalar Birliği Yürütme Kurulu'na 2. Büyük Kongre'mize gönderdikleri mesajlar için cevabi mesajlar göndererek teşekkür etmiştir.

Bulgaristan Komünist Partisi
Merkez Komitesine

Değerli yoldaşlar,

Kongremiz dolayısıyla Partimiz üyeleriyle Türkiye'nin tüm emekçilerine gönderdiğiniz başarı dileklerinden büyük memnunluk ve onur duyduk. Teşekkür ederiz.

Türkiye ile Bulgaristan Halk Cumhuriyeti ve genellikle sosyalist ülkeler topluluğu arasında son yıllarda iyi ilişkilerin gelişmesini Türkiye İşçi Partisi çok olumlu karşılamakta ve bağımsızlık, demokrasi sosyalizm yolunda yürüttüğü tutarlı ve yürekli mücadele ile bu gelişmeye, detanta ve dünya barışına olanakları ölçüsünde katkıda bulunmaktadır.

Emperyalizme ve faşizme karşı tüm ilerici güçlerin eylem birliğinin sağlanmasına çalışan Türkiye İşçi Partisi, günümüz koşullarında proleter enternasyonalizminin her zamandan çok önem kazandığına inanmakta ve 2. Büyük Kongre'mize mesajınızı bu açıdan da anlamlı ve değerli bulmaktadır.

Bulgaristan Komünist Partisi Merkez Komitesi ve üyelerine, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin tüm emekçilerine candan selam, saygı ve en iyi dileklerimizi sunarız.

Selâm proleter enternasyonalizmine!

Selâm dünyanın aydınlık geleceğine!

Türkiye İşçi Partisi
Merkez Yönetim Kurulu

Asya ve Afrika Ülkeleriyle
Sovyet Dayanışma Komitesine

Değerli yoldaşlar,

Partimizin 2. Büyük Kongre'sine gönderdiğiniz selam ve başarı dileklerinizi memnunlukla aldık. Gösterdiğiniz enternasyonalist dayanışmayı takdirle karşıladık, teşekkür ederiz.

Türkiye işçi sınıfı ve tüm ilerici güçleri emperyalizme ve faşist güçlere karşı, bağımsızlık, demokrasi, barış ve sosyalizm için çetin bir mücadele vermektedirler. Enternasyonalist dayanışmanın bu mücadele için taşıdığı büyük önemin bilincinde olan Türkiye İşçi Partisi, size ve tüm Sovyet halkına selam, saygı ve en iyi dileklerini sunar.

Türkiye İşçi Partisi
Merkez Yönetim Kurulu

Bulgaristan Sendikalar Birliği
Yürütme Kuruluna

Değerli yoldaşlar,

Partimizin 2. Büyük Kongre'sine gönderdiğiniz kardeşçe selamlarınızı ve başarı dileklerinizi memnunlukla aldık, teşekkür ederiz.

Emperyalizmin, dünya işçi sınıfı hareketinin birliğine karşı saldırıya geçtiği günümüzde proleter enternasyonalizmi daha da önem ve değer kazanmaktadır. Türkiye ve Bulgaristan işçi sınıfları arasında dayanışmanın gelişmesini proleter enternasyonalizmine, bölge ve dünya barışına bir katkı olarak görüyor ve bu düşüncelerle size ve Bulgaristan'ın tüm emekçilerine selam, saygı ve en iyi dileklerimizi sunuyoruz.

Türkiye İşçi Partisi
Merkez Yönetim Kurulu

Merkez Yönetim Kurulu Raporu :

Her Hal ve Şartta Görev Başında

«2. Büyük Kongre'ye sunulan Merkez Yönetim Kurulu Raporu'nun tümünü yayınlamaya sayfa sınırımız olanak vermediğinden ancak Parti'nin özgün çalışmaları bölümünün özeti bu sayımızda yer alabiliyor.»

ÖRGÜTLENME ÇALIŞMALARI: SANAYİ BÖLGESİNDEN KIRSAL KESİME DOĞRU YAYILMA

Hatırlanacağı üzere Birinci Büyük Kongremiz, «işçilerin yoğun bulunduğu kentler ve bölgelerde Parti örgütlenmesinin temel taşlarının atılmış bulunduğunu gözönüne alarak, bu yörelerde örgüt yapısının geliştirilip güçlendirilmesi, daha üst düzeye çıkarılması ve henüz kurulmamış olan yerlerde yeni örgütler kurulması ihmal edilmeksizin kırsal alanda 1976 yazında başlatılmış olan örgütlenmenin genişletilmesi ve etkinleştirilmesini gerekli» saymış ve yeni dönemde Partimizi bu görevle yükümlendirmişti. Geçen iki yıllık süre içinde bu görev gereğinin yerine getirilmesi doğrultusunda önemli mesafe kaydedilmiş bulunmaktadır.

Bu konuda önceden belirlenen hedeflere esas itibariyle ulaşılmış bulunmaktadır. Sayı ile ifade etmek gerekirse, Birinci Büyük Kongremizden bu yana geçen iki yıl içinde yeniden 12 il ile 80 ilçe örgütümüz kurulmuştur. 1976 yaz ayları örgütlenme kampanyası sırasında ivedi olarak kurulmuş olup çeşitli nedenlerle uzun süre arzu edilen işlerliği kazanamamış dört ilimizin hemen bütün ilçelerinin birçok yeni arkadaşımızla takviye edilerek yeniden oluşturulması ve diğerleri gibi işlerliğe kavuşturulmaları çalışmaları bu sayının dışındadır. Bugün yerel örgütlerimiz, yurt düzeyinde 53 il çevresine yayılmış olarak, 279'u ilçe ve 40'ı il örgütü olmak üzere toplam 319 sayıya ulaşmış bulunuyor. Bir kıyaslamaya olanak vermek üzere belirtelim: Birinci Büyük Kongremiz sırasında bu sayılar, aynı sıra ile 199 ilçe, 28 il ve toplam 227'den ibaretti.

Birinci Büyük Kongremize 76'sı ilçe olmak üzere toplam 102 yerel kongre yapılmış olarak gidilmişti; sonuçta yerel örgütlerimiz Büyük Kongrede 65 seçilmiş delege ile temsil edilmişlerdi. Bugün ise 233 ilçe ve 36 ilimizde kongrelerimiz yapılmış ve bu kongrelerimizde, yerel örgütlerimizi 2. Büyük Kongremizde temsil etmek üzere 106 arkadaşımız Büyük Kongre üyesi olarak seçilmiş bulunuyor.

Geçen dönemde iki üç il ve ilçe dışında yerel örgütlerimiz hemen tümüyle kongrelerini kendi lokallerinde yapmışlardı. Bu dönemde ise, geçen yaz başından itibaren yıl sonuna kadar uzayan uzun bir süre içine yayıldı kongrelerimiz. Ama asıl arıştıkleri gelişkinlik düzeyinin de bir ifadesi olarak, birçok yerel örgütümüzün kongresinin, konuklarımızın da rahatça izleyebileceği salonlarda yapılması mümkün oldu. Böylece kongrelerimiz, ülkemizin, kendi yörelerine yansıyan tüm sorunlarını irdeleyen, çözüm yolunu gösteren raporları, eleştirileri ve konuşmalarıyla, bulundukları yörede Partimizin etkin bir propaganda aracı olma niteliğini de kazanan görkemli birer toplantı oldular.

Temsilciler toplantılarımız, varılan düzeyin bir başka somut göstergesi olmuştur. Öngörülen her konuda, yerel örgütlerimiz sorunu değişik yönleriyle irdeleyip tümüyle bir bütün oluşturan raporları ile, bir yandan konu üzerinde geniş ve kapsamlı bir çalışmayı sergiledikleri gibi, bu çalışmalarıyla Merkez Yönetimine de büyük katkı sağladılar.

ÜYE KAZANIMI; ÜÇ KAT ARTIŞ:

Partimiz kurulduğundan bu yana sürekli bir üye kazanımı içinde olmuştur. Bu artışı geliştirmek ve yeni bir ivme kazanmasını gerçekleştirmek üzere, bir «Üye Kazanma Kampanyası» öngörülmüş; Ekim 1978 başından II. Büyük Kongremize kadar geçecek sürenin bu kampanyaya ayrılması önceden kararlaştırılmıştı. 7-8 Ekim 1978'de yapılan 7. İl Temsilcileri Toplantısı'nda kampanyamız açıldı. Kampanya hedefi, «İkinci Büyük Kongremizde birincinin üç katı üye» olarak saptanmıştı. O sırada, üye ve aday üyelerimizin toplam sayısı, Birinci Kongremizdeki toplamın iki katına erişmiş bulunuyordu. Kampanya ile yapılacak olan, bunu bir kez daha katlamaktı. Kampanyanın yürütüldüğü dönemin koşulları dikkate alınırsa, varılan sonucun değeri daha artacaktır. Kampanya açılmadan hemen önce Genel Merkezimizin bir saldırıya uğradığı hatırlardadır. Bu saldırganlara ve gerisindekilere yanıtımızı kampanyamızı geliştirerek vermeyi öngörmüşken, toplantı gecesi, bütün parti teşkilatı, sadece bizler değil, tüm demokrat kamuoyu derin bir acı ile sarsıldı. 7 arkadaşımız, Ankara Bahçelievler'de kaldıkları evde, faşist saldırganlarca katledilmişlerdi. Arkasından yeni saldırılar, cinayetler birbirini izledi. Partimiz ve üyelerimiz faşist saldırganların boy hedefi seçilmişti. Kampanyamız böyle bir ortamda yürütüldü ve başarıya ulaştı.

Bir bakıma partili olmanın en belirgin görevlerinden olan, bundan dolayı da her zaman kesintisiz yürütülmesi gereken «yandaş ve üye kazanımı»nı bir kampanya haline getirip bu esas göreve bir daha dikkati çekmenin yeni üyelerin dışında bir yararı daha olmuştur. Üyelerimiz ve ekiplerimiz, yeni üyeler kazanmanın nasıl gerçekleştirileceği konusunda, bu yoğun çalışma sırasında, önemli bir deneyim kazandılar.

ÜYE BİLEŞİMİ; PROLETARYA PARTİSİNİ SEÇİYOR:

Üye kazanma kampanyası sırasında önceden beri olduğu gibi, toplumun tüm kesimlerinden üye kazanıldı kuşkusuz. Ama kampanya sonuçları, bu süre boyunca kazanılan üyelerin, Parti'nin toplam üye bileşimindeki yüzde oranını da aşacak biçimde, öncelikle işçi sınıfından geldiğini gösterdi.

Diğer ilginç bir nokta da kampanya boyunca kazanılan kadın üyelerimizin daha yüksek oranda oluşudur. Bu oran yüzde 8.6'yı bulmaktadır. Birinci Büyük Kongremizde bu oran yüzde 4.5'i geçmemekteydi. Bugün ise yüzde 6.5'i aşmış bulunuyoruz.

ÇALIŞMA EKİPLERİ; PARTİ GÜNDEMİNİN HER ZAMAN ÖNDE GELEN KONUSU:

Daha Partimizin kurulduğu ilk günden beri, «Çalışma Ekipleri» konusu ve Parti yapısının çalışma ekiplerine dayalı olarak geliştirilip yükseltilmesi Parti yaşamının önde gelen konusu olmuştur. Geçtiğimiz iki yılda bu yolda daha ileri adımlar atıldı. Çalışma ekiplerinin oluşturulması daha geniş örgüt birimlerine yaygınlaştırıldı. Çalışma ekipleri de bulundukları yörede üye kazanmayı öne çıkarmaya başladı. Öyle ki, bazı büyük üretim birimlerinde yeni kazanımlar, üyelerle ekiplerin kademelendirilmesi yolunda gelişmiş örnekler ortaya çıktı.

Semt ve mahalle ekiplerimizin geçtiğimiz dönemde daha aktif olarak yerel sorunlara dayalı propaganda ve ajitasyon çalışmalarını hızlandırdıkları gözlendi. Özellikle büyük illerdeki bazı semt ekiplerimiz bu yönde oldukça başarılı oldular. Yerel sorunlara ilişkin ve çözüm yollarını ortaya serici bildiri dağıtma, afiş asma, imza toplama çalışmaları yürütüldü. Kimi talepler ekiplerimizin öncülüğünde gerçekleştirildi.

Diğer yandan ilk oluşturulan ekiplerimizde çokluklo görülen içe kapanıklık, artık adım adım kırılıyor. Olumlu örnekler çoğalıyor. Kuşkusuz bunda geçtiğimiz dönemde kısa süre ara ile girilen iki seçimin, bu seçimler sırasında kitlelerle yakın ilişkiler kurmak üzere yapılan girişimlerin ve kazanılan deneyimlerin önemli katkısı bulunmaktadır.

Diğer yandan geçtiğimiz dönemde hem kazanılmış deneyimlerin ve bundan sonrası için ileri sürülen çalışma biçimlerinin tüm arkadaşlarımızın deneyimleri ve çalışma biçimleri haline gelmesini sağlamak; deneyimlerin sonucu olarak ekip çalışmalarını geliştirici yönde ileri sürülecek önerileri topluca değerlendirmek, hem de tüm örgütümüzün dikkat ve ilgisini bir kez daha konunun üzerine çekmek üzere Çalışma Ekipleri Genelgesi; tüm çalışma ekipleri ve yerel birimlerimizde tartışmaya açıldı. Konunun değişik yönlerini irdeleyen ve çoğunluğu çalışma ekiplerince hazırlanmış olan 100'e yakın rapor Genel Merkezde birleştirildi.

Önümüzdeki dönem çalışma ekiplerinin daha yaygınlaştırılması; hâlâ izleri görülen içe kapanıklık, iç çalışmalarla yetinme durumunun kesinlikle aşılması ve ekiplerimizin görev alanlarında sınıf mücadelesinin tüm kesitlerinde tam içinde ve önünde yer almalarının ve en önemlisi ekip dışı hiçbir üye kalmamasının sağlanması bu konuda başlıca uğraşımız olacaktır.

HİZİP HAREKETİ; PARTİ ARINARAK GÜÇLENMEKTEDİR

Gerçekten geçtiğimiz dönemde kapsam ve boyutları ile değil, fakat ileri sürülen iddialar ve kullandıkları metodlar dolayısıyla üzerinde dikkat ve ibretle durulması gereken bir hizip hareketine tanık olundu. Birkaç kişiden ibaret kalsa da üç ilimize sıçratılan ve gereken ciddiyet ve ağırlıkla değerlendirilip tedbirler alınmayacak olsaydı daha da yaygınlaştırılması için elden gelen esirgenmeyen bu hizip hareketinin başlıca iddia ve dayanaklarının ne olduğu sorusunu he-

(Devamı 12. sayfada)

Üye Kazanma Kampanyası

BAŞARI ÖNÜMÜZE YENİ GÖREVLER GETİRİYOR

Üye Kazanma Kampanyası tam bir başarı ile sonuçlandırıldı. Kampanya'nın öngörülen hedefine fazlasıyla ulaşılırken Partimizin 2. Büyük Kongresi 1. Büyük Kongre sırasındaki üye ve aday üye sayısının 3 katı ile yapıldı. İki büyük kongre arasında ve Üye Kazanma Kampanyası'nda işçi sınıfımızın ve emekçi kitlelerin nice bilinçli öncüleri Parti saflarına katıldı; bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin militan safları daha da genişledi.

Üye Kazanma Kampanyası Partimize ve Partililere yöneltilen ağır faşist saldırılar altında yürütüldü. Kampanya'nın başlatılmasından hemen önce Genel Merkezimiz silahlı bir saldırıya uğramış bulunuyordu. Faşist terör durmadan tırmandırılıyor ve Partimiz üyeleri faşist çetelerin boy hedefi haline getiriliyordu. Daha öncekiler bir yana yalnızca kampanya dönemi içinde 10 arkadaşımız, yoldaşımız, can kardeşimiz emperyalizmin ve büyük sermayenin eli kanlı maşalarının, faşist katillerin hedefi oldu ve sosyalizm mücadelesinde bayraklaştılar. Kampanya'nın yürütüldüğü bu ortam gözönünde tutulduğunda elde edilen başarının önemi çok daha artmaktadır. Kampanya, Türkiye İşçi Partisi üyesi olmanın mücadelede daha da kararlı ve özverili olmayı gerektirdiği bir ortamda başarıya ulaştırıldı.

SÜREKLİ OLARAK ARTAN ÜYE SAYISI

Partimiz kurulduğundan bu yana, üye kazanma bakımından, sürekli bir gelişme içinde olmuştur. Partimiz kuruluşu ile beraber bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin kararlı ve bilinçli öncülerini sinesinde toplamaya başladı. Bu gelişme, içinde bulunulan dönemin olumsuz koşullarına rağmen sağlanmıştır.

Bu koşulları kısaca şöyle özetlemek mümkündür: Birincisi genel olarak işçi ve emekçi kitlelerin durumuyla ilgili olanıdır. Emekçi kitlelerin 12 Mart döneminde ağır baskılara maruz kalmalarına ve sömürünün şiddetlenmesine karşılık CHP, öte yandan, aynı dönemde, soyut da olsa sömürüye karşı ve anti-tekel sloganlar kullanıyor, demokrasiden yana bir tutum içine girmiş görünüyordu. Kitlelerdeki sola kayış, bu dönemde, sosyal demokrasiye kanalize oluyor ve MC dönemlerinde de devam eden bu durum kitleler için uzun vadeli çıkar ve beklentilerin bir yana bırakılarak kısa sürede kurtuluş «umut»ları peşinden gidilmesi sonucunu doğuruyordu. İkincisi, bilimsel sosyalizme ters, bilimsel sosyalizmden sapkın akımların ve çevrelerin sosyalizm adına geliştirdikleri örgütlenmeye karşı görüşlerin, Türkiye İşçi Partisi düşmanlığının ve CHP kuyrukçuluğunun, kitlelerin bu durumunda çaplarından biraz daha etkili olmasıdır. Üçüncüsü ve asıl önemlisi, diğer bir deyişle yukarıdaki iki durumun doğmasında belirleyici olanı, 1971'de Türkiye İşçi Partisi'nin kapatılmasıyla, işçi sınıfının bağımsız politik hareketinde doğan örgütsel boşluk, bu boşluğun doldurulamaması ve bunun sonuçları idi.

Partimiz, kısaca özetlenen bu olumsuzluklar, yetersizlikler ve işçi sınıfının bağımsız politik hareketini etkisizleştirmeye, tecrit etmeye yönelik saldırılar ortamında, ama bunları aşmada kararlılığın ve işçi sınıfına olan güvenin bir ifadesi olarak kuruldu. Kuruluştan sonra ise, yukarıda da belirtildiği üzere, aynı tempoda ama sürekli bir üye kazanma çizgisi geliştirildi.

BİLİMSEL SOSYALİZME BAĞLILIK VE YEREL ÖRGÜTLERİN BAŞARISI

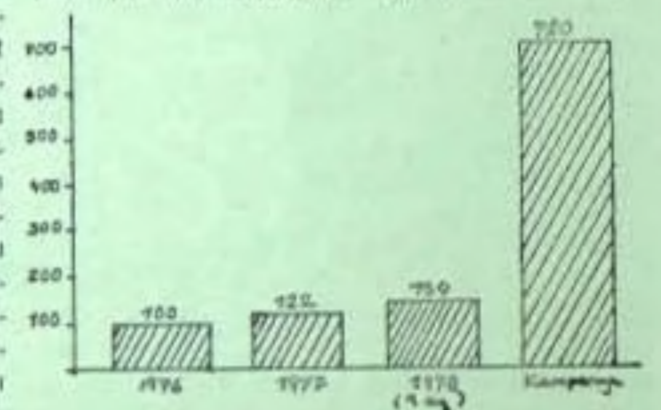
Üye Kazanma Kampanyası'nın sonuçları Partimizin bu olumsuz koşulları kararlı ve ilkeli çalışmalarla ortadan kaldırmayı esas itibariyle başardığını açıkça ortaya koymaktadır. Kuruluştan itibaren üye kazanma çalışmalarını da olumsuz olarak etkileyen koşulların giderek etkisizleştirilmesi yolunda verilen çetin mücadelenin sonucu kazanılan mevziler, atılan ileri adımlar, her şeyden önce Partimizin bilimsel sosyalizme olan sıkı sıkıya bağlılığının, bilimsel sosyalizmi eylem kılavuzu olarak kullanmasının sonucu olmuştur. Merkez Yönetim Kurulu'nun 2. Büyük Kongre'ye sunduğu raporda da belirtildiği üzere, «Bundan önceki gibi bu dönemde de temel özelliğimiz olarak işçi sınıfı hareketinin bağımsız politik çizgisine titizlikle sahip çıkılmış ve bunun gerekleri tüm güçlüklere ve risklere karşın yerine getirilmiştir. Sınıfsal kimliğine gölge düşürmemek esas alınmış, kuyrukçu uzlaşıcı bir konumdan titizlikle uzak kalınmıştır». Partimiz kurulduğu günden beri «günlük gelişmeleri yakından izleyen burjuvazinin tuzak ve saldırılarına karşı uyanık, politik olgunluğu gelişkin bir örgüt olduğunu, politik öngörü ve değerlendirmelerinin doğruluğu ile tekrar tekrar kanıtlamıştır». Bunun yanında belirtilmesi gereken diğer bir nokta ise, Parti örgütlerinin tümünün, yerel örgüt birimlerimizin ve çalışma ekiplerinin, görev alanlarında giderek daha etkin örgütler haline gelmeleri, yetkinliklerini geliştirmeleri, bu yönde başarılı adımların atılması olmaktadır. Yurt düzeyinde yaygınlaşan yerel örgütlerimiz ve çalışma ekipleri, çözüme kavuşturma durumunda olduğumuz sorunlar ne olursa olsun, daha yerleşik ve oturmuş, nitelikleri durmadan gelişen birimler haline gelmektedirler. Yine Merkez Yönetim Kurulu'nun 2. Büyük Kongre'ye sunduğu raporda belirtildiği gibi, «Kampanya hemen tümüyle yerel örgütlerimiz ve çalışma ekiplerimizin kendi insiyatifleriyle ve en etkin bir propaganda aracı olan yüzyüze konuşma ve iknayı esas olarak yürütüldü. Alınan bu sonuç, herşeyden önce üyelerimiz, çalışma ekiplerimiz ve onları yönetip yönlendiren yerel örgütlerimizin çalışmalarının ürünüdür ve onların başarısıdır».

ÜYE KAZANMADA GERÇEKLEŞTİRİLEN SIÇRAMA

1. Büyük Kongre, Parti'nin özgün görevlerine ilişkin olarak aldığı kararlar arasında «üye sayısını hızla artırmak» gereğine de dikkati çekmiş ve Parti örgütlerini bu konuda görevli kılmıştı. 1. Büyük Kongre'den sonra yapılan 5 Haziran seçimlerinin, Partimiz bakımından, en temkinli tahminlerin de çok daha altında bir sonuç vermesine karşın örgütümüzün bu olumsuz gelişmeyi göğüslemekte gösterdiği bilinçli direnç 1. Büyük Kongre'nin hızlı üye kazanmaya dayanak yaptığı tesbiti bir kez daha doğruladı: Partimiz binlerce üyeden oluşan sağlam bir kadroya ve bu üyeler eliyle kurulmuş aynı sağlamlıkta bir Parti yapısına sahip bulunuyordu. 11 Aralık seçimlerinde atılan başarılı adım ve ülkenin ekonomik ve politik yapısında yer alan ve Partimizin görüşlerini sürekli doğrulayan gelişmeler üye kazanma çalışmalarına kampanya türü biçimleri de uygulama olanakları yarattı. 18-19 Şubat 1978'de yapılan 6. İl Temsilcileri Toplantısında «yeni üye kazanma» konusu özel bir yer alıyordu. 25-26 Mart 1978'de yedi bölgede yapılan «Genişletilmiş Bölge Temsilcileri ve Eğitim Toplantıları» da «yeni üye kazanma» toplantılarının eksenini oluşturdu. 1978 Haziran ayında açılan yerel kongreler döneminde, yerel yönetim kurullarının kongrelere sunacakları raporlarda bu konuya önem ve yer verilmesi Merkez Yönetim Kurulu'nca uygun görüldü ve konu ilçe ve il kongreleri çalışmaları içinde yer aldı. Kampanya 7-8 Ekim 1978'de Ankara'da yapılan 7. İl Temsilcileri Toplantısı'yla başlatıldığında yerel örgütlerin yetkin bir biçimde hazırladıkları ve toplantıya sundukları raporların da gösterdiği gibi Parti örgütümüz bir bütün olarak Kampanya'ya hazır, önde duran görevin bilincinde idi.

Kampanya'nın sürdürüldüğü dört ay içinde kazanılan üye sayısı hızlı bir yükselmenin, bir sıçramanın açık göstergesi olmuştur. Kampanya içinde kazanılan aylık ortalama üye sayısı ile, önceki yıl ve ayların ortalamalarının karşılaştırılması bu durumu çarpıcı bir biçimde gözler önüne sermektedir. 1976 yılında bir ayda kazanılan üye sayısı 100 kabul edildiğinde, bu, 1977 aylık ortalama olarak 122 birime, 1978'in kampanya öncesi ilk 9 ayı için ortalama 154 birime, Kampanya içindeki aylar için ortalama 720 birime yükselmektedir. Diğer bir deyişle Kampanya aylarında 1976 yılına göre 7 kattan fazla üye kazanılmış bulunmaktadır.

BİR AYDA KAZANILAN ORTALAMA ÜYE DURUMU
(1976 yılı aylık ortalaması 100 kabul edilerek)

Bu parlak sonuca ulaşmada özellikle bazı il örgütlerimiz üstün başarı gösterdiler. Yerel örgütlerimizin propaganda çalışmalarını geçmiş dönemlere göre daha yoğunlaştırdıkları Kampanya'da, öngörülen hedeflere ulaşma ve aşma bakımından Manisa, Amasya, Adana, İçel, Bursa, Eskişehir, Hatay, Diyarbakır il örgütlerimiz en önde bir yer aldılar. Ankara, İstanbul, İzmir illeri arasında —ki bu iller için üye sayısının 2/3'ü oranında yeni üye kazanma öngörülmüştü— hedefe en çok yaklaşan ve Kampanya'da mutlak sayı olarak en fazla üye kazanan örgütümüz Ankara oldu. Kampanya sırasında hazırlıkları sürdürülen yeni örgütlerin kuruluşları da öngörülen programa göre gerçekleştirildi. Elazığ, Konya, Trabzon, Aydın, Kırşehir, Sakarya, Tunceli il ve Edremit, Boğazlıyan, İnebolu ilçe örgütleri Kampanya dönemi içinde kurulan yeni örgütlerimiz oldular. Kampanya'da kazanılan yeni üyelerin yaklaşık yüzde 10'u bu yeni örgütlenme çalışması sonucu sağlandı. Kampanya boyunca yurt dışında çalışan işçilerden Parti'ye

kılavuzumuz bilimsel sosyalizm, silahımız partimizdir

çark başak

türkiye işçi partisi merkez yayın organı

3. CİLD
İÇİNDEKİLER

Sayı : 1 (45) 13 Şubat 1978 Pazartesi

Sayı : 2 (46) 16 Mart 1978 Perşembe

Sayı : 3 (47) 16 Nisan 1978 Pazar

Sayı : 4 (48) 16 Mayıs 1978 Salı

Sayı : 5 (49) 16 Haziran 1978 Cuma

Sayı : 6 (50) 16 Temmuz 1978 Pazar

Sayı : 7 (51) 16 Ağustos 1978 Çarşamba

Sayı : 8 (52) 1 Ekim 1978 Pazar

Sayı : 9 (53) 1 Kasım 1978 Çarşamba

Sayı : 10 (54) 16 Kasım 1978 Perşembe

Sayı : 11 - 12 (55 - 56) 16 Şubat 1979 Cuma

Başarıyla Sürdürüldü

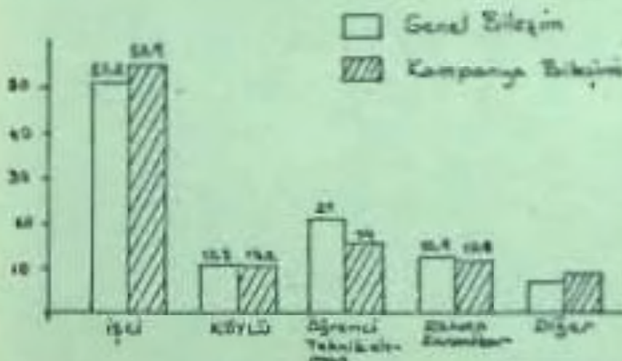
girmek için yapılan başvurularda da bir artış olduğu gözlendi.

YENİ ÜYELERİN ÇOĞUNLUĞU İŞÇİ

İşçi sınıfı partilerinin politik çalışma alanının toplumun bütün katlarını ve kesimlerini kucaklamak zorunda olduğu bilinmektedir. Dolayısıyla bilimsel sosyalist partiler politik eylemi götürdükleri bu katlar içinden de üye kazanmayı ve oralarda da örgütlü olmayı amaçlarlar. Bununla beraber, bilimsel sosyalist partilerin başlıca görevi, özellikle işçi sınıfı içinde kök salmak, sosyalizm mücadelesinin temel gücü işçi sınıfını örgütlü olarak devrim yolunda harekete geçirmektir. Sosyalizm mücadelesinin sınıfsal bir mücadele olması ve kapitalist toplumun temel sınıflarından biri olan işçi sınıfının müttefikleriyle birlikte bu mücadeleyi başarıya ulaştırmak, muzaffer yürüyüşünde devam ederek sınıfsız toplumu varmak tarihsel göreviyle karşı karşıya bulunması bunu gerekli kılmaktadır. Sosyalizm mücadelesinin bu sınıfsal karakteri, bu mücadelenin vazgeçilmez aracı Parti'ye de damgasını vurmak durumundadır. İşçilerin çoğunlukta, hatta yönetiminde olduğu her parti kuşkusuz işçi sınıfı partisi değildir, olamaz; ama ideolojik ve politik oluşumu ne kadar gelişmiş olursa olsun, işçi sınıfı içinde etkinliği olmayan, işçi sınıfı içinden kaynaklanmayan bir partinin, işçi sınıfı partisi olarak görevlerini yerine getirebilmesi de mümkün değildir. Bu yüzdendir ki, işçi sınıfı partileri için üye bileşimi ve bu bileşim içinde işçi kökenli üyelerin oranı özel bir önem taşır.

Partimizin üye bileşimi, baştan beri, bilimsel sosyalist partilerin sahip olması gereken bir bileşim olmuştur. Kampanya'da kazanılan yeni aday üyelerin içinde de işçi sınıfından gelenler büyük bir çoğunluğu oluşturmaktadır. Daha da ötesi, Kampanya'da Partiye başvuran işçilerin oranı, Parti'nin genel üye bileşimindeki işçi oranının da üzerinde olmuştur; genel üye bileşiminde yüzde 51.2 olan işçi oranı Kampanya'da yüzde 56.9'u bulmuştur.

KAMPANYA'DA KAZANILAN ADAY ÜYELERİN BİLEŞİMİ ve GENEL BİLEŞİM (% yüzde olarak)

Kampanya'da kazanılan yeni aday üyeler içinde köylü ve esnaf-zanaatkar gruplarının genel bileşime paralel bir gelişme gösterdiği, diğer meslek gruplarındaki yükselişe karşı öğrenci ve teknik eleman gruplarında bir azalma olduğu görülmüştür. «Diğer» bölümündeki yükseliş, çalışmayan kadınların, ev kadını olarak bu bölümde yer almasından ve Kampanya'da kazanılan kadın üye oranının genel oranda daha yüksek olmasından kaynaklanmaktadır. Öğrenci, teknik eleman grubundaki düşüşün ise, partili arkadaşlarımız tarafından gerçekleştirilen gençlik örgütlenmesinin işlevinin doğal ve olumlu bir sonucu olarak değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu durum, aynı zamanda, Kampanya başlatılırken dikkat çekilen gençlik örgütü üyelerinin Parti üyesi olmalarında gözetilecek kıstasların Kampanya süresince de gözetilmesi gereğine uyulmuş olduğunun göstergesi sayılmalıdır.

KADIN ÜYE ORANINI DAHA DA ARTIRMAK YİNE GÜNDEMDE

1. Büyük Kongre kararlarında «kadın üye oranının yükseltilmesi» gereği üzerinde ayrıca durulıyor ve bu konuda Parti örgütünün dikkati çekiliyordu. 1. Büyük Kongre sonrası kazanılan üyeler arasında kadınların oranı nisbi bir yükselme gösterdi. Aynı yükselmenin Kampanya içinde de devam ettiği ve Kampanya'da kazanılan kadın üye oranının yüzde 8.6'ya ulaşarak 1. Büyük Kongre'deki oranın 2. katına çıktığı görüldü. Kampanya'da kazanılan kadın aday üyelerin yaklaşık yarısını çalışan kadınlar, geriye kalanını ise öğrenci ve ev kadınları oluşturmaktadır.

KADIN ÜYE ORANI
(% yüzde olarak)

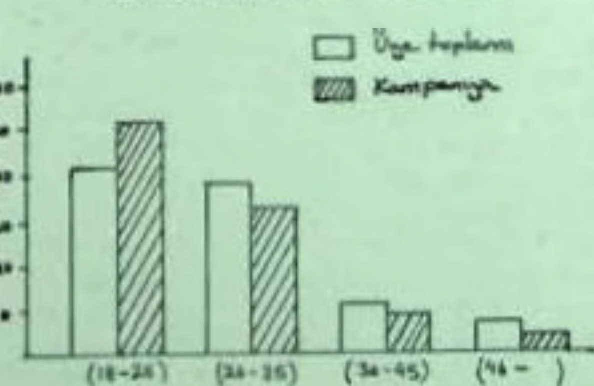

Nüfusun yarısının kadın olduğu ve kadınların toplum yaşamına, çalışan insanlar olarak her gün artan ölçülerde katıldığı gözönüne alınırsa bu gelişmenin yetersizliğine işaret etmek gerekmektedir. 2. Büyük Kongremiz aldığı kararlar arasında kadın üye kazanma konusuna yine yer vermiş ve bunun, aynı zamanda, ilerici, demokratik kadın hareketinin etkinliğe kavuşturulmasının da başlıca koşulu olduğunu belirtmiş bulunuyor. Tekstil, gıda, ilaç, madeni eşya gibi üretim dallarında yoğun olarak çalışan kadınlar arasında Parti çalışmalarını yoğunlaştırmak; yeni üye ve aday üyeler kazanmak, böylece kadın üye oranını daha da artırmak yine gündemde olan bir görev olmaktadır.

GENÇLEŞEN VE MÜCADELE İÇİNDE OLGUNLAŞAN BİR YAPI

Kampanya sonuçları, Partimizin gençliğin içinde, işçi-köylü-öğrenci olmak üzere tüm kesimlerinde kazandığı saygınlığın da bir işareti oldu. Kampanya'da önemli oranda genç işçiler, genç köylüler Partimiz saflarına katıldılar; uzun soluklu sosyalizm mücadelesinin öncüleri olmaya aday oldular. Kampanya'da kazanılan aday üyeler arasında 25 yaşdan aşağı olanların oranı yüzde 52.2'yi buldu.

KAMPANYA'DA KAZANILAN ADAY ÜYELERİN YAŞ DURUMU (% Yüzde olarak

Bu olumlu sonuçta Partili arkadaşlarımızın öncülük ederek gençlik içinde gerçekleştirdikleri kitlesel örgütlenmenin, bu örgütsel hareketin kısa sürede yurt düzeyinde sağladığı etkinliğin önemli payına da işaret etmek gerekmektedir. 2. Büyük Kongre'mizin, gerçekleştirilen bu örgütsel hareketin daha da kitleselleştirilmesi yolunda bütün parti örgütlerini ve üyelerini görevli kılması, önümüzdeki dönem çalışmalarında konuya verilen önemi de göstermektedir.

İŞÇİ VE EMEKÇİ KİTLELERİN GÖZÜ PARTİMİZ ÜZERİNDEDİR

Faşist tırmanışın hızlandığı, faşizm tehlikesinin arttığı bir dönemde ve bir bölümü sıkıyönetim koşullarında yürütülen Kampanya'nın gösterdikleri elbette yukarıda kısaca belirtilen noktalarla sınırlı değildir. Üye Kazanma Kampanyası, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi bakımından başka önemli gerçekleri de su üstüne çıkarmıştır. Bunları şöyle özetlemek mümkündür:

1) Ağır koşullar altında yürütülen ve başarıya ulaştırılan Kampanya, işçi ve emekçi kitlelerin emperyalizme, faşizme ve kapitalizme karşı yürüttüğü mücadelenin faşist baskı ve terörle durdurulamıyacağının, kitlelerin mücadele azminin kırılamayacağının açık bir kanıtı olmuştur.

2) Kampanya göstermiştir ki, işçi sınıfımız ve emekçi kitleler kurtuluşun sosyalizmde olduğunu daha geniş olarak kavramaktadır. İşçi ve emekçi kitlelerin CHP'yi de kapsayacak biçimde sermaye partilerinden ve düzenden kopuş süreci gelişmektedir ve bu kopuş sosyalizme doğru yönlenmekte, en azından, buna açık bulunmaktadır.

3) İşçi sınıfımız ve emekçi kitleler bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde politik örgütün vazgeçilmez rolünü daha açık olarak görmektedirler. Kampanya içinde Parti örgütleri olarak ulaşabildiğimiz ve Parti üyesi yaptığımız her işçi, her emekçi bu durumun somut bir kanıtıdır.

4) Kampanya'nın başarıya ulaşması, Partimizin yürüttüğü bilimsel sosyalist politika ve çalışmaların sonuçlarının gözle görülür hale geldiğinin işareti olmuş, Partimizin işçi ve emekçi kitleler için politik merkez olma durumunu daha da güçlendirdiği kanıtlanmıştır.

BAŞARI ÖNÜMÜZE YENİ GÖREVLER GETİRİYOR

Partimiz, Kampanya'da aramıza katılan yeni aday üyelerle yeni güçler kazanmış bulunuyor. Partimizin üye ve aday üye sayısı Kampanya sonunda daha da yükseldi, yeni alanlardan aday üyeler kazanıldı, örgüt birimlerimizin, çalışma ekiplerimizin üye sayıları arttı. Yeni çalışma ekiplerinin oluşturulması için nesnel olanaklar yaratıldı, çalışma ekiplerimizin yerleşik ve giderek daha dar alanlarda görev yapar hale getirilmeleri yolunda adımlar atıldı.

Bu nesnel olanakları değerlendirmek, atılan adımları derinleştirmek, bütün Parti örgütlerinin önündeki en önemli görevlerden biri olarak durmaktadır. Kampanya'da aramıza katılan yeni aday üyeleri çalışma ekipleri içinde gövrelendirerek yetişkin birer üye durumuna getirmek, yeteneklerini, becerilerini, mücadele güçlerini Parti eylemine aktarmalarını sağlamak yolunda onlarla omuz omuza Parti eylemi içinde olmak yaşamsal öneme sahip bulunmaktadır. Üye Kazanma Kampanyası'nın örgüt birimlerimize sağladığı nitel gelişmeyi, Kampanya'nın sağladığı nicel gelişme ile bütünleştirmek, daha büyük, daha güçlü bir örgütü yaratmanın koşulu olmaktadır.

Daha güçlü örgüt, daha etkin eylem, sosyalizm mücadelesinde yeni mevziler kazanmak için ileri!

SİLAHIMIZ PARTİMİZ YAŞASIN KONGREMİZ

Partimizin 2. Büyük Kongresi 24-25-26 Şubat 1979 tarihlerinde İstanbul'da Spor ve Sergi Sarayı'nda yapıldı.

Bu dönem Kongreler, 1978 Haziranında yapılmasına başlanan ilçe kongreleri ile başlamıştı. İlk ilçe kongrelerinden 2. Büyük Kongre'ye kadar sekiz aylık bir süre diğer parti çalışmalarıyla birlikte *kongreler* dönemi oldu.

53 il çevresinde örgütlü bulunan partimiz 2. Büyük Kongre'ye kadar yüzlerce ilçe ve il kongresi yaptı. Bu kongrelerden seçilen 106 delege ile birlikte Merkez Yönetim Kurulu ve Merkez Disiplin Kurulu üyelerinden 28 doğal delege 2. Büyük Kongrenin toplam 134 delegesini oluşturdu.

İlçe ve il kongreleriyle birlikte, Merkez Yönetim Kurulu'nun hazırladığı karar tasarılarının bütün örgüt birimlerinde tartışılması da Büyük Kongre hazırlıkları arasında önemli bir yer tuttu.

Kongre Genel Sekreter Nihat Sargın tarafından açıldı. Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelelerinde yaşamlarını yitiren şehitlerin anısına yapılan saygı duruşu sırasında yakılan meşale Kongrenin kapanışına kadar yanık kaldı. Partililerin sürekli olarak saygı duruşunda bulundukları meşale önünde Merkez Yönetim Kurulu üyeleri de topluca nöbet tuttular. Saygı duruşu sırasında bütün delege, üye ve izleyiciler sıkılı sağ yumruklarını kaldırdılar.

Divan Başkanlığına Giresun İl Başkanı Şansal Dikmen, Başkanvekilliklerine Kurucu üyelerden Nurten Arıcan ve Merkez Disiplin Kurulu üyesi Hasan Bedri Doğanay seçildiler. Sekreterliklere de Trabzon İl Başkanı Işıtan Gündüz, İzmir İl Sekreteri Turgut Güngör, Aydın İl Başkanı Cevdet Yüceer ile Kayseri İl Yönetim Kurulu üyesi Ahmet Özerdoğan seçildiler.

Merkez Yönetim Kurulu raporunu sunmak üzere kürsüye Genel Başkan Behice Boran geldi. Sık sık alkış ve sloganlarla kesilen Genel Başkanın sunuşundan sonra yemek arası verildi. Partililerin hazırladığı yiyecekler delege, görevli ve izleyici arkadaşlarımızın gereksinimini önemli ölçüde karşıladı.

Raporun ikinci bölümü Genel Sekreter Nihat Sargın tarafından sunuldu. Daha önce delegelere yazılı olarak dağıtılan raporun bu bölümünde özgün parti çalışmaları değerlendiriliyordu.

Aralarda divan tarafından kongreye gelen mesajların ancak bir kısmı okunabildi. Yurt dışı ve içinden kongreye gelen mesajların sayısı bine yakındı.

Öğleden sonraki oturum açılınca Başkanlık Divanı Merkez Yönetim Kurulu üyelerinin imzaladıkları bir önergeyi sundu. «Yarım yüzyılı aşkın bir mücadeleden sonra emperyalizmi ülkesinden kovan kahraman Vietnam halkına yöneltilen Çin saldırısını kınayan ve kongrenin dayanışmasını bildiren ve Vietnam Komünist Partisi Merkez Komitesine iletilmek üzere bir telgraf gönderilmesini» isteyen bu önerge oybirliği ile kabul edildi.

Bu arada hesapları ve Bütçe Tasarısını inceleme; Tüzükte yapılacak değişiklikleri inceleme, Karar tasarılarını inceleme komisyonları seçimleri yapıldı.

Merkez Yönetim Kurulu raporu üzerine görüşmelere geçildi. İlk sözü İstanbul delegesi Yavuz Çizmeci aldı. Çok heyecanlı bir konuşma yapan Çizmeci'den sonra Manisa delegesi Cenap Güven, Diyarbakır delegesi Mehmet Demir, Ankara Delegesi Mehmet Aközer, Ankara Delegesi Remzi Kılıç, Hatay Delegesi Nurettin Yakar, Trabzon Delegesi Neşe Bulut, İstanbul Delegesi Mehmet Atay, İzmir Delegesi Vedat Pekel, Merkez Disiplin Kurulu üyesi Tarık Ziya Ekinci, İstanbul Delegesi Necdet Ceylan, Elazığ Delegesi Necati Demirel, Manisa Delegesi Hasan Üldes, Eskişehir Delegesi Ali Güler, Ankara Delegesi Semih Kumbasar, Bilecik Delegesi Mürsel Odabaş, İçel Delegesi Kadir Tolu, Amasya Delegesi Abidin Koç, Zonguldak Delegesi Bülent Timuçin, Diyarbakır Delegesi Nurettin Özvarış ve İstanbul Delegesi Asuman Erdost söz aldılar.

Eleştirileri cevaplamak üzere Merkez Yönetim Kurulu sözcüsü olarak Genel Sekreter Sargın söz aldı. «Kongreler işçi sınıfı partilerinde bir gövde gösterisi değildir. Geçmiş yılların eksikliklerini tartışarak önümüzdeki döneme ışık tutarlar. Kongrede tüm arkadaşların söz almasını amaçlarız. Bu kısmen başarılmıştır. Yapılan eleştirileri yanıtlamadan önce eleştirilerini ileten tüm arkadaşlara teşekkürlerimizi bildiririz.» diyerek eleştirileri topluca ve tek tek cevaplayan Genel Sekreter sözlerini «Kongremizden aldığımız güçle her hal ve şartta görev başında olacağız.» diyerek bitirdi.

Hesapları ve bütçe tasarısını inceleme komisyonu sözcüsü Van delegesi İsmail Ünay komisyon raporunu okudu. Rapor üzerine Ankara delegesi Semih Kumbasar ve Bilecik delegesi Mürsel Odabaş söz aldılar. Genel Sekreter Nihat Sargın'ın konuyla ilgili bir açıklamasından sonra kesin hesap ve blançonun tümü oybirliği ile kabul edildi.

Merkez Yönetim Kurulu'nun aklanması oya konuldu. Oybirliği ile aklanan Merkez Yönetim Kurulu'nun görevi sona ermiş oldu. MYK üyeleri, delege ve izleyicilerin yoğun alkışları ve «Silahımız Partimiz, Yaşasın Kongremiz» sloganları ile delegeler arasındaki yerlerini aldılar.

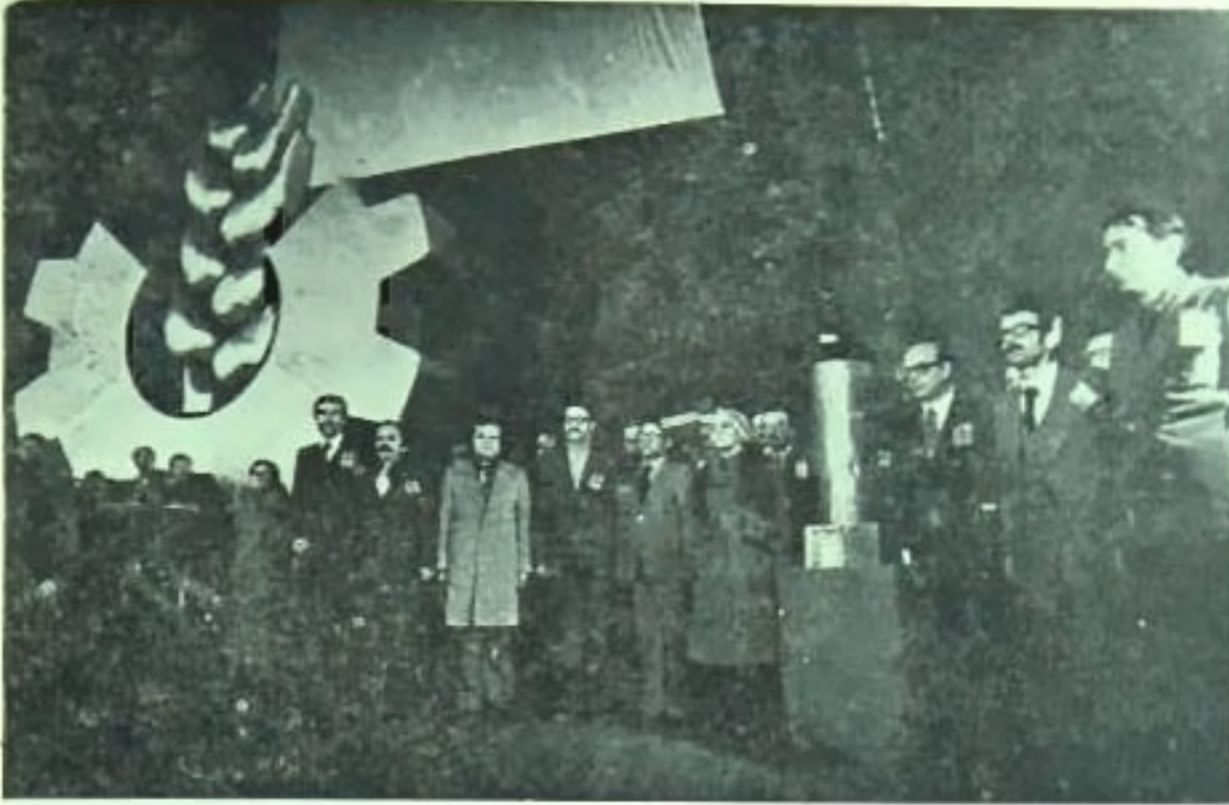
Kongrenin üçüncü gününün ikinci oturumunda tahmini bütçe kabul edildi.

PARTİ ONUR GÜNÜ

Merkez Yönetim Kurulu üyelerinin imzalarını taşıyan bir önerge «Faşizmi Ezeceğiz» sloganları arasında oybirliği ile kabul edildi. Kongrenin bu kararı ile 7 arkadaşımızın katledildiği 8 Ekim günü «PARTİ ONUR GÜNÜ» olarak kabul ediliyordu. Her yıl bu tarihte bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde yitirdiğimiz tüm arkadaşlarımızın anısını mücadelemizde yaşatmak için bütün parti örgütlerinde toplantılar düzenlenecek.

Daha sonra tüzük değişikliklerini inceleme komisyonunun raporu okundu ve kabul edildi. Tüzüğün 38. Madde (d) bendine bir ek yapılması yolundaki öneriyi inceleyen komisyon tüzükte bir değişikliğe gerek olmadığı, kongrenin bu konuda vereceği kararın yeterli olacağı görüşüne varmıştı. Kongrece kabul edilen karar şöyleydi:

«Her parti üyesinin bir çalışma ekibinde aktif bir eleman olarak Parti çalışmalarına katılması asıldır. Tüzüğümüz, 'daha üst bir organ veya yardımcı kuruluşta görevli olanlar'ı, bunlara bir ayrıcalık tanımak için değil, bu görevleri dolayısıyla ve bu görevlerini layıkıyla yapabilmeleri için ve ancak bu görev süresiyle sınırlı olarak ' ekip çalışması'ndan muaf tutmuştur.

«Diğer yandan, Tüzüğün 3. maddesi (d) bendine göre, ayrım gözetilmeksizin 'aidat ödemekle' ve '... verilecek görevleri yapmakla' yükümlü tutulmaktadır, aidatın ödeneceği yer ise bağlı olacağı çalışma ekipleri başkanlığı kanalıyla ilçe saymanlığı olacağından en azından aidatını ödemek üzere bağlı olduğu çalışma ekibinin toplantısına katılması gerekeceği doğaldır.

«Bu nedenle, Tüzüğün 38. madde (d) bendinin değiştirilmesine gerek bulunmamaktadır.»

Gündemin 9. Maddesinde karar tasarılarını inceleme komisyonu raporu okundu, Merkez Yönetim Kurulunca hazırlanan ve komisyona sunulan karar tasarı ile birlikte iki ayrı öneriyi dikkate alan komisyon karar tasarısını kongreye sunmuştur. 13 sayılı karara ek bir madde eklenmesini öneren çok sayıda delegenin imzaladığı öneri, «Merkez Yönetim Kurulu'nun ve tüm örgüt birimlerinin Parti içinde uç veren anti-komünist ve anti-sovyetik hizbe karşı yürüttüğü kararlı mücadelenin onaylanması ve taktirle karşılandığını» içeriyordu.

Kararlar üzerine Tarık Ziya Ekinci, Yavuz Ünal ve Varlık Özmenek söz aldılar. Değişiklik önergeleri yazılı olarak komisyona iletildi. Komisyonca da benimsenen bu önerilerle kararlar son şeklini aldı. ve oybirliği ile kabul edildi.

Gündemin 10. maddesi olan seçimler maddesine geçildiğinde yoklama yapıldı ve Merkez Yönetim Kurulu'nca hazırlanan aday tavsiye listesi divan başkanlığınca açıklandı. Başka aday çıkmadı ve seçimlere geçildi. Aday tavsiye listesinin tümü, oylamaya katılan 123 delegenin tümünün oyları ile seçildiler.

Daha sonra Merkez Yönetim Kurulu yedek üyelikleri ve Merkez Disiplin Kurulu asıl ve yedek üyelikleri için seçimler yapıldı.

Seçim sonuçlarının topluca açıklanmasından sonra, Genel Başkan Behice Boran söz aldı. Genel Başkan'ın kapanış konuşmasından sonra delege, üye ve izleyiciler topluca Enternasyonal'i söylediler.

2. BÜYÜK KONGRE'NİN OYBİRLİĞİ İLE ALDIĞI KARAR ÜZERİNE VİETNAM KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ'NE GÖNDERİLEN TELGRAFIN TAM METNİ

«Türkiye İşçi Partisi 2. Büyük Kongresi, yarım yüzyılı aşkın bir mücadeleden sonra Japon, Fransız ve Amerikan emperyalizmini bozguna uğratıp ülkesinden kovan kahraman Vietnam halkına yöneltilen Çin saldırısını nefretle kınamaktadır. Daha öncekiler kadar alçakça ve daha öncekiler kadar hukuk dışı olan ve emperyalist güçlerle anlaşılarak girişilen bu saldırı yalnız Vietnam topraklarına değil, dünya işçi sınıfı hareketine ve genel olarak dünyanın tüm barışçı, ilerici güçlerine yöneliktir. Maoculuğun, emperyalizmin dünya sosyalizmini parçalama ve birbirine düşürme taktiğine yardımcılık konumu artık açık ve aktif bir işbirlikçilik niteliğini kazanmıştır.

Türkiye işçi sınıfı ve Türkiye halkı, Vietnam'a karşı girişilen saldırıyı nefretle karşılamakta, Vietnam işçi sınıfına ve halkına proleter enternasyonalizmine dayanan dayanışma duygularını iletmekte ve bu saldırının da daha önceki saldırıların akibetine uğrayacağına kesin olarak inanmaktadır.»

BÜTÜN İL VE İLÇE BAŞKANLIKLARINA DUYURU:

Merkez Yönetim Kurulu'nun 16.12.1977 gün ve 45 sayılı ilke kararı ve son olarak 14.1.1978 tarihli Genelge No: 1 gereğince bütün üye ve aday üye arkadaşlarımızın ÇARK BAŞAK'a abone olmaları gerekmektedir. Elinizdeki bu sayı ile ÇARK BAŞAK 4. Cilde başlamaktadır. ÇARK BAŞAK aboneliği cild esasına göre yapıldığından Parti üyesi abonelerimizin abonelik süresi sona ermiştir. Bu sayıdan itibaren yeni abone dönemi başlamış olduğundan il ve ilçe başkanlıklarınca abonelerin yenilenmesi gerekmektedir.

Abone tutarında bir değişiklik yapılmamış olup, yıllık abone tutarı eskisi gibi 60.— TL' dir. Abone yazımı için ayrıca makbuz gönderilmeyecek, örgütler abone yazdıkları üyelerin çizelgelerini Genel Merkez'e göndereceklerdir. Abone bedelleri (Türkiye İşçi Partisi Basın Bürosu Hesabı, Hesap No: 330, Ziraat Bankası Çemberlitaş Şubesi - İstanbul) herhangi bir Ziraat Bankası Şubesine yatırılacaktır.

ÇARK BAŞAK'ın 15 günlük olarak yayınlanacağı gözetilerek abone listelerinin gecikmeksizin gönderilmesi gerekmektedir.

M.Y.K. Raporu

(Baştarafı 7. sayfada)

men yanıtlamak oldukça güç görünmektedir. Çünkü olabildiğince yandaş kazanmak üzere yer yer ve zaman zaman birbirine karşıt düşünceler ileri sürülmekten çekinilmemiştir.

Bir kez, burjuvazinin kendi içinde ve emperyalizmle bütünleşmiş olduğundan hareket eden, ama Programda açıkça ifade edilen «bütünleşmenin özdeşleşmek demek olmadığı»nı tümüyle gözardı eden mekanik bir anlayış ilk çıkış noktasını oluşturmaktadır.

Bununla da kalınmayıp, bugün karşımızda ve dışımızda yer alan akımlarla mücadele bahanesi ardında işçi sınıfımızın yüzyılı aşkın politik mücadele geçmişi, deneyim ve kazanımları yok sayılmakta; hareket, geçmişten bugüne uzanan ve bugün Türkiye İşçi Partisi'nde somutlanan tarihsel bütünselliğinden koparılmaya çalışılmaktadır.

Diğer yandan, aynı anlayışın bir başka planda, uluslararası alanda yansımasının ifadesi olarak, işçi sınıfının enternasyonalist görevlerini, kısaca proleter enternasyonalizmini red ve inkara varan bir yol izlenmekte, neticede bu alanda da işçi sınıfımız kesin bir yalnızlık çemberine alınmaya çalışılmaktadır.

Parti yönetimini CHP'cilik ve CHP kuyrukçuluğu ile itham ederken bütün politika, CHP merkez yönetiminin belli kesimlerindeki tutumlara ve buna ek olarak kendilerine özel bir güç ve etki atfedilen kimi odaklara göre saptanmaktadır.

Parti hareketine ayak uydurmakta kendi öznel nedenlerinden dolayı başarılı olamamış olmanın sıkıntısını, Parti ve yönetimine yansıtarak rahatlamak isteyenlerle giderek sertleşen sınıf mücadelesinden aynı rahatlatıcı yolla geri durabilmeyi düşleyenler de bu tabloyu tamamlamaktadır.

Dünya işçi sınıfı hareketi tarihi **böyle nice** sapma olaylarıyla doludur; **ülkemizde de nicele**riyle karşılaşılmıştır. Bu sapma olayı geçen dönem TİP Merkez yönetiminde ortaya çıkan ve bugün karşımızda bir örgüt olarak yer alan sağ sapma olayı ile gerek çıkış noktaları, ileri sürülen iddialar, anti-sovyetizm ve anti-komünizmi, gerekse bütün bunlara bağlı olarak Partimiz ve yöneticilerine yöneltilen karalamaları bakımından çok yakın benzerlikler göstermektedir.

Sapmalarla daha önce de karşılaşıldı, gene karşılaşılmaktadır; belki bundan sonra da karşılaşılacaktır. Önemli olan, bunlar karşısında Parti'nin göstereceği duyarlılıktır, onu anında mahkum edip bünyesini bundan arındırabilmesindedir. Bu, Parti'nin erişkenlik düzeyinin, bilinç düzeyinin göstergesidir, Parti'nin gücünün işaretidir.

Gerçekten, Partimiz'de de bu sapma olayı ve buna bağlı hizipleşme daha gelişip serpilmeye olanak bulamadan Parti'nin ve üyelerinin bilinç duvarına çarpmıştır. Parti'de oluşan kollektif yaratıcılığı bir yana itip yaratıcılığın engellendiği iddiaları; diğer yandan doğrudan karşı çıkılamayan demokratik merkeziyetçilik ilkesinin işleyişinin sabote edilmeye çalışılması ve hizip dışında kalan tüm üye ve yöneticilerin «asker» diye nitelenip küçümsenmeye çalışılması elbette boşuna değildir.

Sonuçta 50 kadar üyenin Parti'den uzaklaştırılmasıyla veya kendiliğinden uzaklaşma zorunda kalmasıyla hizip hareketi de daha doğarken yok oldu. Ve parti, bu olaydan daha arınmış ve güçlenmiş olarak çıktı. Gerçekten işçi sınıfı enternasyonalizmi ve demokratik merkeziyetçilik ilkesi yeniden ve daha aydınlık, net biçimde üyelerin bilincine kazındı. İnanıyoruz ki, kongremizin alacağı kararlar bunu bir kat daha perçinleyecektir.

PARTİ İÇİ EĞİTİM; KARŞILAŞILAN SORUNLAR VE ALINAN MESAFE

Parti birliğinin korunup geliştirilmesinin temel koşulu, üyelerin sürekli bir biçimde ideolojik düzeyini ve politik olgunluğunu yükseltmektir. Parti disiplinin bir kışla disiplini olmadığı, üyelerinin bilinçli uyumu olduğuna göre, Parti içinde disiplinin yüksek düzeylere çıkabilmesinin de vazgeçilmez koşulu örgüt birimlerinin ve üyelerinin bilincini durmadan yükseltebilmektir.

Giderek zorlaşan ve değişen koşullarda ve değişik toplumsal kesimlerde parti eyleminin başarı ile ve kesintisiz bir biçimde sürdürülebilmesi üyelerin üstün bir ideolojik bilinç ve politik olgunluk ve yetişkinlik düzeyine ulaşmalarına bağlıdır.

Bu nedenle Parti içinde sürdürmeye çalıştığımız eğitimin amacı Partinin tüm koşullarda örgütsel birliğini korumak ve eylemini sürdürmek ve başarılı kılabilmek için vazgeçilmez bir çalışma alanımız olmaktadır.

Diğer alanlarda olduğu gibi, eğitim çalışmaları açısından da başlıca sorunlarımızdan biri kadro sorunu olmaktadır.

Partimiz ilk günden beri, yöneticilerin aynı zamanda eğitici olması ilkesini benimsemiş bulunuyordu. Bu ilkenin yaşama geçirilmesi her zaman gözönünde tutuldu. Böylece Merkez yöneticilerimiz dışında, eğitim çalışmaları için Genel Merkez düzeyinde görevlendirilen arkadaşlarımız, il ve ilçe yöneticilerimiz olmuşlardır. Bu dönemde merkezi eğitim çalışmalarında görev verilmiş bulunan 80 arkadaşımız içinde 50'den fazlası aynı zamanda il ve ilçe yönetim kurullarında da görevli idiler.

Geçen kongreden bu yana ancak iki merkez semineri düzenlenebildi. Her ikisi de birer hafta süren bu seminerlerde, belli başlı teorik, ideolojik konulara açıklık getirmeye çalışılmasının yanı sıra, Partimizin güncel mücadele sorunları da konular arasında yer aldı. Her iki seminere toplam 150 kadar il ve ilçe yöneticisi, ya da eğitim çalışmaları için görevlendirilen parti üyesi katıldı.

Önümüzdeki dönemde, merkez seminerlerinin sayısının elden geldiğince artırılması ve daha işlevsel kılmak için öncelikle Büyük Kongre kararları olmak üzere Parti'nin güncel mücadele hedefleri konusunu kapsaması büyük bir önem taşımaktadır. Bu anlamda geçen dönem yapılan merkez seminerlerinin en büyük eksiği, kongre kararlarının ayrı bir eğitim konusu olarak işlenmemesi olmuştur.

Bölge seminerlerine gelince, başlangıçta belli bir sırayla sürdürülmesi düşünüldüğü halde, uygulamada nesnel nedenlerden dolayı daha çok seminer görevlilerinin il örgütlerini dolaşması biçimine büründü. Ancak böyle bir çalışmanın bölge semineri olmaktan çok, il örgütleri düzeyinde yapılan eğitim çalışmalarının üstüne çıkamadığı görüldü.

Merkez seminerlerine katılan arkadaşlarımız içinde yüzde 56'sını işçi arkadaşlarımız oluşturmaktaydı; bu, Parti'deki ortalamanın üstünde bir sayıdır ve anlamlıdır. Bir başka sevindirici nokta da, il seminerlerine eğitim görevlisi olarak katılan arkadaşlarımız içinde işçi arkadaşlarımızın sayısının, giderek artmakta oluşudur.

Ancak, baştan beri öngörülmekle birlikte, gerek eğitimin kademelendirilmesi konusunda, gerek bu eğitimlerin dayandırılacağı kaynakçaların hazırlanması ve birleştirilmesi konusunda düşünülenleri gerçekleştirme olanağı henüz bulunamadı. Her aday üyenin tek tip asgari bir eğitimden geçmesi de henüz çoğunlukla dahi sağlanamadı. Önümüzdeki dönem, bu konudaki hazırlık çalışmalarının uygulamaya dönüştürülmesi başlıca görevlerden biri olacaktır.

YAYINLARIMIZ; POLİTİK VE İDEOLOJİK ÇALIŞMALARIMIZDA BİR BAŞKA ARACIMIZ

Parti yayınlarımız propaganda görevlerinin yanında eğitim çalışmalarımız ve ideolojik mücadelemizin de başlıca destekçisi olma durumundadır. Süresiz yayınlarımız bu dönemde bir öncekine oranla sayı bakımından geride kalmıştır. Bunun önemli nedeni; ilk dönemde kitapçıklar olarak yayınlanan kimi konuların ve belgelerin, şimdi süreli yayınlarımızda yer almış olmasıdır.

Sayı olarak az olmasına karşın bu dönemdeki süresiz yayınlarımız arasında içerik ve kapsamları bakımından çok önemli belgeler de yer almaktadır.

«Yerel Yönetimler Demokratikleştirilmelidir» yayınımız da bu alanda bir köşe taşı niteliğinde sayılabilir. 11 Aralık yerel seçimleri arifesinde çıkarılan bu yayınımız, yerel yönetimlere ilişkin tüm hedefleri somut olarak ortaya koymaktaydı.

Yayın alanında yapılan ve Partimizin eriştiği örgütlülük ve gelişkinlik düzeyi ile kitle mücadelesinin tüm alanlarındaki perspektiflerini ortaya koyan diğer ve çok önemli bir çalışmamız da «Demokratikleşme İçin Plan, 1978-1982» oldu. Genel seçimler öncesi hazırlanan ve bu yayının bir ön habercisi sayılabilecek «Sayılarla Türkiye» kitabından sonra, kısa süre önce yayınlanan bu çalışma, iki yıllık ve çok geniş kapsamlı bir uğraşın ürünü olarak ortaya çıktı.

Burjuvazinin ülkemizi soktuğu bunalımdan kurtulmak için, işçi sınıfımız ve tüm demokrasi güçlerinin bunalımdan çıkış yolu, önerisi olarak da tanımlanabilecek bu titiz çalışma ile Partimiz, Program, Demokrasi Bildirgesi ve I. Büyük Kongre Kararları gibi temel belgelerinde işaret edilen demokrasi mücadelesinin somut hedeflerinin ekonomik açıdan da tutarlı ve geçerli olduğunu bilimsel olarak ispatlamakta; tutarlı demokrat olmanın ancak bu hedeflere yönelik mücadeleye katılmak ve bu mücadelede aktif olarak yer almakla olanaklı olduğunu göstermektedir. Bu yayınımızla Partimizin elde ettiği somut kazanımlar, sınıf mücadelemize kattığı güçlü soluğun ürünleri, asıl önümüzdeki dönemde kendini gösterecektir.

Süreli yayınlarımıza gelince, önceden beri yayınlanan iki süreli yayınımıza bu dönemde «GÖREV» de eklendi. Genel seçimler sırasında bir arkadaşımız eliyle ve seçimler süresinde propaganda amacına yönelik sınırlı bir maksatla yayınlanmaya başlayan kitle gzetemiz GÖREV, seçimlerden sonra yayınına son vermişti. Ancak örgütümüzün devamlı istekleri ve GÖREV'in gerçekten önemli bir boşluğu dolduruyor olma-

sı, onu yeniden yayın yaşamına soktu ve devamını sağladı.

Ayrıca Partili arkadaşlarımız tarafından çıkarılan YÜRÜYÜŞ dergisi ve Bilim yayınları da çeşitli kesitlerdeki gereksinmelerimizi karşılamaya çalışmaktadırlar. Bu yayınlarımız, kendi alanlarında emsallerine göre en yüksek tirajlara ulaşmışlardır.

202 haftadır yayınlanmakta olan YÜRÜYÜŞ, yeteri kadar etkin bir denetim altında tutulamadığı dönemi geride bırakır bırakmaz, ilk çıkışı sırasında belirlenen amacına yönelik yazılarıyla büyük bir hızla tirajını artırmış; 6 ay içinde üç kat fazla satmaya başlamıştır.

Bununla birlikte, yayın organlarımızın giderek artan etkinliklerine karşın hâlâ önemli sorunları bulunmaktadır. En başta, Merkez Yayın organımız Çark Başak'ın, ağır basan diğer parti çalışmaları yanında ve onlarla birlikte kendi periyodu içinde aksamaksızın çıkarılması önümüzdeki dönemde üzerinde titizlikle durulması gereken bir konu durumundadır. Aynı saptama kısmen GÖREV için de geçerlidir. Yurt ve Dünya da ideolojik ve politik mücadelemizin sıcak alanlarına ilişkin çözümlemelere daha çok yer vermek durumundadır.

Diğer yandan yayınlarımızın giderek artan işlevlerini gereğince yerine getirebilmelerinin temel koşullarından biri de, tüm örgüt birimlerimizde gerekli eleştiri süzgecinden geçirilmesi, yeni öneri ve katkılarla geliştirilmesidir.

Yalnızca Parti yayınlarının sorunlarının görüşüldüğü İl Temsilcileri toplantısından sonra açılan «Parti Basınını Güçlendirelim» kampanyasının, özellikle yayınlarımızın mali sorunlarının hafifletilmesi yolunda kazandığı mesafe tüm örgütlerimiz için önemli bir aşamanın ifadesi olmuştur.

MALİ DURUMUMUZ; GELİŞMEMİZİN BİR GÖSTERGESİ

Mali durumumuz, bir bakıma örgütsel gelişim ve üye kazanımında olduğu gibi Partimizin eriştiği gelişkinlik düzeyinin sayılarla ifade edilen bir göstergesidir.

Yayın gelirlerimiz üç katına yaklaşmış; üst kademe harcamalarına katılma payından oluşan gelirler de üç katını aşmıştır. Burada belirtilmesi gereken olumlu bir nokta, bu kalemde ödenmesi gereken miktarla fiilen ödenen arasındaki açığın kuruculuk dönemine göre daha kapanmaya doğru bir gelişme göstermesidir. Ancak hâlâ arada yüzde 30'a varan bir açık vardır ve önemlidir. Bunun bir sonucu olarak hâlâ Parti içi ve dışı bağışlar, yayın gelirlerimiz gibi, Genel Merkez gelirlerinin önemli bölümünü oluşturmaktadır.

Diğer yandan, Birinci Büyük Kongremizin aldığı «Yüzde 10 dayanışma fonu» kararı, henüz konunun önemi ölçüsünde Parti yaşamına geçirilememiştir.

Mali durumla da doğrudan ilgili olduğu için burada belirtilmesi gerekli başka bir nokta, tüzüğün 65. maddesinin işletilmesi açısından olanaklarımızın çok sınırlı kaldığıdır. Buna karşın, açılan sınırlı sayıda kadronun dışında nice arkadaşımız, günlük asgari gereksinimleri de karşılanamazken, büyük özveriyle bütün çalışmalarını Parti'ye hasretmektedirler.

Bu konuda daha ileri adım ve gelişmeler Genel Merkezin mali durumuyla sıkı sıkıya bağıntılıdır. Oysa daha önce değinilen kurucu dönem kesin hesabı, tahmini bütçe ve bugünkü durumun karşılaştırması şu olumsuz sonuçları da ortaya koymaktadır: Bir kez belirtildiği üzere bağışlar Genel Merkez gelirlerinin en önemli kalemlerinden birini oluşturmaktadır. Borçların kapanması için yapılan tüm çalışmalara karşın ivedi gereksinimler yeni borçlara yol açmaktadır. Bunu sağlıklı bir durum olarak kabul etmeye olanak yoktur. Her üye ve aday üyemizin başta aidatlarını muntazam ödeme ve aidatlarını olabildiğince üst dilimlere çıkarmaktan başlayıp çevrelerindeki yandaşlardan, küçüm ama devamlı bağış toplamayı, aynı zamanda politik olarak birincil bir Parti görevi sayma alışkanlığının Parti içinde yerleştirilmesi gerekmektedir. Aynı biçimde yerel birimlerimizin de bir bakıma aidatları demek olan üst kademe harcamalarına katılma paylarını geciktirmeksizin ödemeleri ve bazı yayınlarda kısmen yapılmaya çalışıldığı gibi bundan sonra adım adım Genel Merkezden bütün gereksinimlerinin de daha önce hazırlayacakları bir fon eliyle ve peşin para ile karşılamalarına doğru gidilmesi zorunludur.

SEKİZ YIL ARADAN SONRA SOSYALİZM YENİDEN SEÇİMLERDE

Birinci Büyük Kongremizden bu yana kısa aralıklarla biri genel, diğeri yerel olmak üzere iki seçim dönemi yaşadık. 5 Haziran 1977 genel seçimlerinin en dikkate değer yanı sekiz yıl aradan sonra işçi sınıfımızın kendi bağımsız bilimsel sosyalist partisi, Türkiye İşçi Partisi'yle yeniden seçimlerde yer almış olmasıydı. Tüm burjuva görüşlerinin ve bunların temsilcisi partilerin karşısında sekiz yıl aradan sonra ilk kez, sosyalizm yeniden kitlelere bir alternatif olarak sunuldu; meydanlarda, salonlarda, duvarlarda ve radyolarda bu kadar yıl aradan sonra işçi sınıfımızın gür sesi yeniden yükseldi. Sonuç ne olursa olsun, yalnızca bu olgu dahi ülkemizin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde önemli bir kazanımdır.

Bu kazanımın, daha ilk andan tümüyle oylara yansıması elbette beklenemezdi. Ancak, alınan oylar her türlü tahminin de altında oldu. Kısaca denilebilir ki, bir yandan, örgütsüz olarak arada geçen 12 Mart faşizm döneminde, ilerici sol potansiyelin sosyal demokrasiye kanalize oluşu, diğer yandan ve buna bağlı olarak 12 Mart ve MC döneminde giderek yoğunlaşan faşist tırmanışın, saldırı ve cinayetlerin oluşturduğu toplumsal panik havası içinde kitlelerin, daha uzun vadeli çıkar ve beklentilerini bir yana bırakıp, içinde bulundukları durumdan oylarını CHP'de toplayarak çok kısa sürede kurtulabileceklerini «umut» etmeleri, bu sonucun alınmasında başlıca etken olmuştur. Ancak seçimden bu yana geçen zaman, bu umutların boş birer hayalden ibaret olduğunu gitgide daha da açık seçik gözler önüne sermektedir. Ve seçimler sırasında duyulup işitilenler yeniden değerlendirilmektedir.

Seçimler, doğrudan Partimiz açısından da önemli kazanımlar sağladı. Seçimlere yalnızca katılmış olmanın dahi kazandırdığı azımsanmayacak ve asıl sonuçları daha ilerde kendini gösterecek olan deneyim bir yana, Parti tüm örgütü ve üyeleriyle, alınan oy toplamının getirebileceği bütün olumsuz sonuçları göğüsleyebilecek bir olgunluk düzeyinde olduğunu gösterdi, başarılı bir sınav verdi. Erişilebilen yeni kitlelerle sıcak ilişkiler kuruldu. Bu ilişkiler, daha sonra yerel seçimlerde Parti listesinden aday olmayı kabul etmeye, nihayet Partili olmaya doğru dönüştü.

6 ay gibi kısa bir aradan sonra girilen yeni seçimde, henüz gene daha çok küçük sayılarda olmakla birlikte oy oranımızda ve mutlak sayılarda üç katına varan bir artış görüldü. Ama asıl kazanımlar örgütlenme alanında sağlandı. Örgütlenmede kaydedilen büyük gelişmede, ardarda katılınan bu iki seçimin de önemli payı olduğu muhakkaktır.

Seçimlere ilişkin olarak belirtilmesi gereken bir başka olgu da, gerek seçime katılma hakkımızın kabul ettirilmesinde, gerek yasal propaganda haklarımızın kullanılması sırasında resmi mercilerce karşımıza çıkarılan engellemeler, zorlamaların ulaştığı boyutlardır. Hemen her il ve ilçede en doğal propaganda hakkını kullanarak afiş asma, bildiri dağıtma sırasında pekçok arkadaşımız gözaltına alındı, tutuklanlar; faşist saldırılara hedef teşkil edenler oldu. Ancak hiçbir zor, hiçbir engel, yasal görünümlü veya yasa dışı hiçbir şiddet çalışmalarımızı önleyemedi. Tersine seçim kampanyasından hepimiz, daha iyi birer partili olarak çıktık.

HAREKETİN ULUSAL VE ULUSLARARASI GÖREVLERİ: EKİM DEVRİMİ VE TÜRKİYE TOPLANTISI VE NATO'YA HAYIR KAMPANYASI

Bu dönemde geçirilen iki büyük seçim, bunun dışında kongreler ve kapalı salon toplantıları gibi dışa dönük çalışmalarla birlikte Partimizin niteliğini belirleyen iki önemli eylem de gerçekleştirildi. Bunlardan birincisi «Ekim Devrimi ve Türkiye» toplantısıydı. Hiç kuşkusuz çağımıza damgasını vuran Büyük Ekim Devriminin 60. yıldönümünde yapılan bu toplantı, başlı başına bir aşama oldu.

Bir konuşmacının belirttiği gibi o gün orada bulunanlar bir bakıma, Ekim yıldönümünü kutlamayla birlikte böyle bir toplantının tertiplendiğini görebilmiş ve katılabilmiş olmalarından dolayı aynı zamanda kendi kendilerini kutlamaktaydılar. Bu toplantı, Partimizin olduğu kadar ülkemizdeki demokratikleşme mücadelesinin de önemli bir kazanımı olmuştur. Partimiz Türkiye'de ilk kez böyle bir toplantıyı düzenlemiş olmanın haklı onurunu her zaman taşıyacaktır.

NATO'nun kuruluş günü 4 Nisan'da başlayıp, Kurtuluş Savaşımızın yeni bağımsız Türkiye devletinin kuruluşunu muştulayan en anlamlı günlerinden biri olan 23 Nisan'la bütünleştirilen «NATO'ya Hayır» kampanyası, çağımızda bağımsızlığın gerçek savunucusunun yalnız ve yalnız işçi sınıfı olduğu gerçeğini bir kez daha vurguladığı kadar, işçi sınıfımızın politik örgütü Partimizin de önemli başarısı oldu. Kampanya boyunca emperyalizmin saldırgan askeri örgütü NATO miting, toplantı, afiş, bildiri ve broşürlerle bütün yönleriyle yeniden sergilenirken, kitleler haykırıyordu:

«NATO'ya Hayır-!», «Bağımsız Türkiye!-».

DEMOKRATİK GÜÇLERİN BİRLİK VE DAYANIŞMA

NATO'ya Hayır kampanyası demokratik güçlerin birlik ve dayanışmasının sağlanması yolunda atılmış önemli bir adım da olmuştur. Ancak bu konuda önemli ilerlemeler kaydedildiğini söylemek olanaksızdır. Demokratik güçlerin en geniş birlik ve dayanışmasını öngören Kongre Kararımız ve bu kararın bir parçası olarak «ortak bir platform üzerinde anlaşarak emperyalizme ve faşizme karşı güç ve işbirliği yapmak üzere Cumhuriyet Halk Partisi'ne çağrıda bulunulduğu» anılardadır. Bu çağrımız, sosyal demokrasinin bilinen ikircikli tutumunun da bir sonucu olarak,

yaklaşan seçimlerde ne pahasına olursa olsun tek başına iktidar olma hayalindeki CHP tarafından yanıtsız bırakılmış, yapılan bir görüşmenin ötesinde anlamlı bir diyaloga dahi yer verilmemiştir. Ancak bir parti olarak mümkün olmasa bile, partililer olarak yerel birimlerde kalıcı veya geçici, olabildiğince güç ve işbirliği olanakları «tek tek üyelerimiz ve yöneticilerimiz» tarafından sonuna kadar zorlanmaya devam edilmiştir. CHP dışında, solda yer alan çeşitli fraksiyoner gruplar bakımından da «Örgütlü Birleşik Güç Yenilmez» yayınımızda ifadesini bulduğu üzere karşı devrimci niteliği tümüyle açığa çıkan «maoculuk ve bireysel terörizm» dışında kalan her akımla iş ve güçbirliği olanakları sürekli olarak araştırılmaktan geri durulmamıştır. Böylece birçok yerel örgüt birimimizce ve kitle örgütleri yönetimindeki partili arkadaşlarımızca faşizme karşı, birlikte bildiri, toplantı... gibi geçici birliktelikler oluşturulmuş; bunların büyük çoğunluğunda arkadaşlarımız önde gelen rol oynamış, başı çekmişlerdir. Ancak görülen, bu geçici birlikteliklerde bile, bu grup ve akımların varoluş nedenlerinin bir sonucu olarak, birleşilen değil ayrılınan noktaları vurgulamakta ısrarcı olduklarıdır. Diğer yandan, bu iki yıl içinde bu akım ve grupların da kendi içlerinde durmadan bölündüklerine, yeni yeni gruplar, grupçuklar ortaya çıktığına tanık olundu. Bu kaygan zeminin kalıcı bir birlikteliği ne kadar zorlaştıracağı açıktır. Nihayet Partimiz hareketinin, bu grup ve akımlar üzerinde kesin ağırlığını koyacak düzeyde bir etkinliğe henüz erişememiş olduğu da muhakkaktır. Bununla birlikte, tüm bu olumsuz koşullara ve bunun bir bakıma doğal sonucu olarak gözle görünür bir mesafe alınmamış olmasına karşın, bu konuda da oldukça deney kazanılmıştır. Demokratik güçlerin en geniş birlik ve dayanışması sorunu her zaman gündemimizin önde gelen maddesi olacaktır.

DEMOKRATİK KİTLE HAREKETLERİNDE VE İLERİCİ SENDİKAL HAREKETTE GELİNEN NOKTA

Geçtiğimiz dönemde demokratik kitle örgütleri açısından birbirinin tersine işleyen ikili bir süreç söz konusu olmuştur. Bir yanda, ekonomik, demokratik alanda en küçük işyerleri birimlerine, mahallelere, köylere kadar uzanan örgütlenme isteği ve bu isteğin gerçekleşme olanağına kavuşması, sürecin olumlu yanını oluşturmakta, diğer yanda ise örgütleri asıl işlevlerinden uzaklaştırma eğilimlerinin giderek güç kazanması ve buna bağlı olarak, varolan önemli örgütlere, nerdeyse örgütü parçalanma düzeyine getirecek biçimde girişimler ortaya çıkmaktadır.

İlerici sendikal hareket için de durum farklı değildir. Sendikalar arasında, aynı sendikaya bağlı üyeler arasında, mutlaka olması gereken kardeşçe ilişkiler, dayanışma ve işbirliği zayıflamış, gerilemiş, hatta yer yer tersine durumlar bile kendini göstermiştir.

Sonuç olarak, ilerici sendikal hareket, sermayeye karşı ekonomik mücadelesinde bugün eskisinden daha iyi konumda değildir. Nice önder, militan işçi, sendikasından, hatta fabrikasından atılmış; kimi sendikalar türlü oyunlarla sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri ile yakından uzaktan ilgisi bulunmayan, hatta karşı olan, her devrin adamı oportünistlerin yönetimine sokulmuştur. Ancak bütün bu olumsuz görüntülerin ağır bastığı bugünkü ortamda da dikkatli bir gözlem, bu görüntülerin yarattığı puslu havanın gerisinde, işçi sınıfımızın sermayeye karşı mücadelesinde azim ve kararlılığının kırılmadığını gösterecektir. Nitekim atılan bir militanın, önderin yerine devamlı olarak yeni militanlar, önderler yetişmekte, bunların politik öngörüde de arkadaşlarına örnek olarak Partimize katıldıkları, veya zaten öteden beri partili olan arkadaşlarımızın, tüm oyunlara ve önleme çabalarına karşın, işçilerin doğal önderi olarak onlar tarafından kendilerini yönetmek üzere seçildikleri görülmektedir. Bir yılı aşkın CHP iktidarının yarattığı umut kırıklığı ve işçi sınıfının yaşam düzeyinin umutla beklenenin tersine giderek gerilemekte oluşu da bu durumda bir etken olarak kuşkusuz rol oynamaktadır.

Türkiye İşçi Partisi'nin, TİP üyelerinin, tasfiyesi politikasının, işçi sınıfımızın bu bilinç ve direnci karşısında istenilen sonuca ulaşamadığı rahatlıkla söylenebilir. Bu durumda, önümüzdeki dönemin, sosyalistler açısından yeni atılımlara sahne olacağını söylemek bir kehanet sayılmamalıdır.

Aynı durum gençlik açısından da tümüyle geçerlidir. Birinci Büyük Kongremizin aldığı kararlardan biri de gençliğin yığınsal ve etkin demokratik örgütlenmesine ilişkindir. Kararımızın yaşama geçirilmesine ilişkin olarak bu görevin yerine getirilmesi de üye sayımız ve örgütlenmede kaydettiğimiz aşama gibi çarpıcı örneklerden birini oluşturmaktadır. Gerçekten, genç arkadaşlarımız tam bir görev anlayışı ve disiplini içinde kısa sürede övgüye değer bir örgütlenme başarısı göstermişler; ilerici, sosyalist gençliğin zaten var olan yığınsal ve etkin demokratik örgütlenme potansiyelini yurt düzeyinde aktif bir güce dönüştürmüşlerdir. Kuşkusuz, daha önlerinde alınacak çok mesafe bulunmaktadır. Ama ilk adımlar atılmış, hem de sağlam atılmıştır.

HER HAL VE ŞARTTA GÖREV BAŞINDA OLACAĞIZ

Partimizin özgün görevlerine ilişkin olarak gerçekleştirebildiklerimizi kısaca hatırlatma ve değerlendirmelerin sonuna gelindi.

Bundan önceki gibi bu dönem de belirleyici temel özelliğimiz olarak işçi sınıfı hareketinin bağımsız politik çizgisine titizlikle sahip çıkılmış ve bunun gerekleri tüm güçlüklere ve risklere karşın yerine getirilmiştir. Sınıfsal kimliğine gölge düşürmemek esas alınmış, kuyrukçu uzlaşıcı bir konumdan titizlikle uzak kalınmıştır.

Partimiz son iki yıl boyunca günlük gelişmeleri yakından izleyen, burjuvazinin tuzak ve saldırılarına karşı uyanık, politik olgunluğu gelişkin bir örgüt olduğunu, politik öngörü ve genel değerlendirmelerinin doğruluğu ile tekrar tekrar kanıtlamıştır. Sınıf mücadelesini gerekli ciddiyet içinde kavrayan bir mücadele anlayışı, Parti çalışmalarına hakim olmuştur. Yanlış anlayışların enternasyonalizmin anlamını çarpıtmaya giriştiği ve milliyetçi eğilimlerin alabildiğine yaygınlaştığı bir dönem ve ortamda enternasyonalizme ti- Bugün bu safhadayız. Önümüzdeki dönem bu somutlanması yolunda önemli çalışmalar yapılmıştır.

Ancak gene aynı dönemde perspektifli, eşgüdümlü, sürekli bir parti çalışmasının gerçekleştirilmesinde önemli eksikliklerimiz de oldu. Bunlardan birincisi, tek tek kişilere bağlı olmayan, etkin «kurumsal» bir yapıya hâlâ kavuşamamış bulunduğumuzdur. Diğeri ise, buna da bağlı olarak hâlâ çalışmalarımızı çoğunlukla sürekliliği olan bir örgütsel çalışma biçiminden çok, belirli zaman kesitlerinde belli çalışmalara öncelik ve ağırlık vererek «kampanyalar» halinde yürütme durumunda bulunuşumuzdur. Diğer yandan ideolojik çalışma ile yönetim çalışmaları ve politik çalışmalar arasında hâlâ yeterli uyum ve dengeyi sağlayabilmiş değiliz. Ancak, unutmamalı ki her sorun, sorunun bilincine varıldığında çözümü konusunda ilk adım da atılmış demektir. Bugün bu safhadayız. Önümüzdeki dönem ... sorunların da bir bir aşıldığı dönem olacaktır.

Sınıf mücadelesinin giderek keskinleştiği, faşist saldırıların giderek yoğunlaştığı, faşizm tehdidinin ülkenin başına bir kabus olarak çöreklendiği bir dönemi yaşamaktayız. Bütün dünyada faşizmin ilk ve boy hedefi elbette işçi sınıfının bilimsel sosyalist politik örgütüdür. Ülkemizde de böyle olacaktı elbet. Bu dönemde nice faşist saldırısına göğüs gerildi. Zonguldak'tan Kayseri'ye, Çorum, Samsun'dan Malatya'ya, Üsküdar'dan Yatağan'a, Bakırköy'den Altındağ'a kadar nice merkezimiz bombalandı; yakılıp yıkıldı. Sayısız arkadaşımız saldırıya uğradı, tehdit edildi, yaralandı. Ve bu dönemde faşist saldırganların cinayetleriyle 15 arkadaşımızı, yoldaşımızı, can kardeşimizi yitirdik. Şişli Meydanında, görevlerin en yücesi Parti görevinin başında iken güpegündüz katledilen genç arkadaşımızdan Bahçelievler katliamına, Tekirdağ'dan Trabzon'a, Adana, Tarsus'tan, Elazığ'a, Denizli'ye kadar tam 15 arkadaşımızı. Yasadışı şiddete yasal görünümlü şiddet eklendi. Yüzlerce ve yüzlerce arkadaşımız göz altına alındı, tutuklandı, işkence edildi. Daha yakında bir arkadaşımız elektrik işkencesi altında iken bir an omuzlarındaki Partililik sorumluluğunu unutmadı; o karanlık dehlizde de bir Partili olarak yalnız olmadığını bilmekteydi ve bu sorumluluk ve bilinçle dayanma gücünü kendinde buldu. Nice güçlüklere göğüs gerildi; nice özverilere tanık olundu. Bilincimiz daha bilendi; sınıf kinimiz daha alevlendi.

Hepimiz partili olmanın, Türkiye işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi Türkiye İşçi Partisi üyesi olmanın onurunu taşıyoruz. Partili olarak sorumluluklarımızın bilincindeyiz. Gene partili olarak yalnız olmadığımızı biliyoruz; yalnız kalmayacağımızı da biliyoruz. Partimizin bizi yalnız bırakmayacağını, yönetip yönlendireceğini, bizlerle birlikte, tüm işçi sınıfına, tüm ilerici güçlere, tüm demokrat güçlere, tüm yurtsever güçlere yol gösterip yönlendireceğini, eninde sonunda sosyalizmi gerçekleştireceğini ve işçi sınıfımızla birlikte tüm ülkemizi esenliğe çıkaracağını biliyoruz. Çünkü biliyoruz ki Partimiz, Türkiye İşçi Partisi her hal ve şartta görev başında olacaktır.

MERKEZ YÖNETİM KURULU

2. Büyük Kongre'ye Merkez Yönetim Kurulu'nca sunulan Rapor, Rapor Üzerine Görüşme, MYK Sözcüsünün Eleştirilere Yanıtı, Komisyon Raporları, Kongre Kararları, Seçim Sonuçları ve kongreye gelen mesajların tamamı ile Kongre'nin diğer bütün belgeleri «2. Büyük Kongre Tutanağı» olarak ayrıca yayınlanacaktır.

2. BÜYÜK KONGRE AYNI ZAMANDA BİR SANAT VE KÜLTÜR ŞENLİĞİ OLDU

Partimiz bütün toplantılarında sanatsal çalışmaların sergilenmesi, sanat ürünlerinin mücadelemize katılmasına önem verdi. Bugüne kadar çeşitli toplantılarımızda ülkemizin ilerici sanatçıları ve kuruluşları yer aldı. Sanatın çeşitli alanlarındaki ürünleri sergilendi. 2. Büyük Kongre'miz bu alanda da bir aşama, ileri bir adım oldu.

Görsel propaganda alanında Partimizin tartışılmaz başarısı bu kongrede bir kez daha kanıtlandı. Spor ve Sergi Sarayı'nda yapılan salon düzenlemesi, güzel ve çarpıcı etkisiyle birlikte bir bütün olarak 2. Büyük Kongre ile uyumlu bir bütün oluşturması bakımından da iyi tasarlanmış, doğru yorumlanmış bir çalışma oldu.

Divanın arkasına yerleştirilen dev boyutlu ÇARK BAŞAK'la birlikte, salonu çepeçevre kuşatan kızıllık görsel propagandanın ortak çalışma ile gerçekleştirilmiş başarılı bir örneği oldu. Çok söze, çok malzemeye ve ek unsurlara gerek duyulmadan, yalın ama çok etkili bir düzenleme sağlandı. Görsel propagandada önemli olan yalın ve etkili anlatıma ulaşıldı.

Kongre süresince yemek araları, oturum sonları gibi zamanlarda çeşitli örgütlerimizin folklor gruplarının gösterileri; delege ve görevli arkadaşlarımızla birlikte konuklarımızın da katıldıkları toplu gösterilere dönüştü. Halaylar yüzlerce arkadaşımızın katıldığı büyüklüklere ulaştı.

Girişte açılan «Anti Faşist Sanatçılar Sergisi» resim, heykel, fotoğraf ve karikatürlerden oluşuyordu. Kongreye katılanların büyük ilgisini çeken sergi çeşitli sanat dallarındaki ürünlerin politik mücadele ile bütünleşmesinin iyi bir örneğini verdi. Böyle bir serginin açılmış olması kendi başına önemli bir olaydı. İlk kez böyle bir sergi bu anlayışla ele alınmış oldu. Ayrıca sergiye katılan sanatçıların çokluğu ve ülkemizin başarılı anti faşist sanatçılarının çok büyük bir bölümünü kapsaması serginin önemini daha da artırdı.

Geleneksel Parti Gecemiz de büyük bir coşku içinde gerçekleşti. Tiyatro alanının iki usta oyuncusu Zeliha Berksoy ve Genco Erkal'ın oyunu, İşçi Kültür korosunun marşları ve İstanbul İşçi Kültür korosunun türküleri bütün izleyicileri doyuran gösteriler oldu. İşçi Kültür oyuncularının sergilediği Şeyh Bedrettin oyunu Nazım Hikmet'in Şeyh Bedrettin Destanı'ndan uyarlanmıştı. Gerçek bir ortak ürün olan bu gösteri de başarıyla sunuldu. Oyunun müzik ve dansları gecenin çok beğenilen gösterileri arasında yer aldı.

Merkez Haberalma, Propaganda ve Basın Bürosunca hazırlanan «YARINI KURARKEN» adlı film coşkuyu doruk noktasına ulaştırdı. 1881'lerden günümüze kadar mücadeleden kesitler veren film, tümüyle belgesel bir çalışmaydı. İlk tersane grevinden ünlü Kavel grevine; 16 Haziran'dan Kanlı Pazar'a; Kanlı 1 Mayıs'dan Parti şehitleri için yapılan kitlesel kongrelere ve özgün Parti çalışmalarına kadar birçok önemli belgenin yer aldığı «Yarını Kurarken» filmi Kongrenin ikinci günü oturumu sonunda yeniden gösterildi.

2. Büyük Kongre'nin önemle ele aldığı konular ve tesbit ettiği politik hedeflerle ilgili sloganlar Kongre ve Parti Gecesi boyunca artan bir güçle tekrarlandı. Parti eyleminin ve ortak çalışmaların ürünü olan yeni sloganlar mücadelemize katıldı.

2. Büyük Kongre özgün Kongre çalışmalarının yanında bu yönleriyle de Partimize yaraşır nitelikteydi.

PARTİ GECESİ : İŞÇİ SINFININ SANAT CEPHESİ

İŞÇİ KÜLTÜR OYUNCULARI ŞEYH BEDRETTİN GÖSTERİSİNDE

ZELİHA BERKSOY VE GENCO ERKAL «BRECHT — KABARE» OYUNUNDA

Vietnam Halkı Gerici Çin Yönetimini Yenecektir

Çin'in Vietnam'a karşı giriştiği saldırı, Pekinli yöneticilerin uzun yürüyüşlerinde nereye kadar gidebileceklerini simgeliyor. Vietnam'a saldırı belki de Pekinli yöneticiler için artık yolun sonu.

60 yıldan beri Fransız, Japon ve ABD emperyalizmine karşı kahramanca savaşmış ve her seferinde de karşısındaki akıl almaz askeri gücü yenilgiye uğratmış olan Vietnam halkı, bu kez de Çin'i yenecek. Bunun belirtileri daha şimdiden ortada. Çin saldırısının üçüncü haftasında Pekinli yöneticiler «Vietnam'a gerekli dersi verdiklerini» iddia ederek geri çekilme hazırlıkları içinde olduklarını açıklıyorlar. Üç hafta süren çatışmalar sırasında Çin kuvvetleri 225.000 kişiyi bulan gücü ile Vietnam içinde 40 kilometreden fazla ilerleyemedi. Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'nin Çinli saldırganlara karşı koyan gücü ise 125.000 kişiyi aşmıyor. Vietnam halkı yıllardan beri alışageldiği gerilla taktikleri ile Çinli saldırganlara ağır kayıplar verdiriyorlar. Dünya sosyalist sisteminin Vietnam halkına sağladığı destek de, Çin'in yenilgisini kaçınılmaz kılıyor.

Pekinli yöneticiler Vietnam'a saldırılarını Kamboçya'da kendi kuklaları olan Pol Pot ve Yeng Sari kliğinin halkın mücadelesi karşısında yıkılması ile kamufle ediyorlar. Pekin'e göre Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti Kamboçya'ya askeri müdahalede bulunmuş ve bu yüzden de «cezalandırılmayı» hak etmiştir. Oysa, Kamboçya'da Pol Pot ve Yeng-Sari kliğini yıkan belirleyici güç, Ulusal Kurtuluş İçin Birleşik Cephe içinde örgütlenen halk olmuştur. 1975 yılından günümüze kadar geçe nüç yıl içinde Kamboçya'da Pekin'in kuklası Pol Pot ve Yeng Sari kliğinin yaptıkları uygulamalar gözönüne alındığı takdirde, halkın bu barbarca düzene karşı başkaldırmamasını beklemek gerçek dışı olurdu. Pol Pot rejimi üç yıl içinde üç milyon Kamboçyalının ölümüne yol açmış, büyük kentler boşaltılmış, temerküz kampları kurulmuş ve Ocak ayında başkent Pnom Penh'e giren kurtuluş savaşçıları en soğukkanlı insanların bile kanını donduracak görüntülerle karşılaşmışlardı. Orda burda yanmış insan cesetleri, sınıfları hücre hücre bölünerek hapishane haline getirilen Pnom Penh'deki bir lise binasında elleri ve ayaklarından zincirlerle bağlanmış ve öylece ölmüş insanlar, çocuklar, kadınlar... Yakınlarını bir daha görmek umudu kalmayan insanlar ve 2 milyon sakininden yalnızca 200 ya da 300 kişinin kaldığı bir kent. Bu kanlı düzeni devirmek için Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti, Birleşik Cephe'ye yardım sağlamıştı. Ancak bu yardım enternasyonalist dayanışma ölçülerini aşmayan bir yardımdı. İşte Pekinli yöneticiler, Pnom Penh'deki kuklalarının ve kendi gönderdikleri «uzmanların kurmuş oldukları kanlı düzenin yıkılmasının kızgınlığı içinde ve bunu bahane ederek Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'ne saldırıyorlardı. Görünüşteki nedenler bunlardı.

Ama Pekin'in son 20 yıl içinde izlediği politikaya yakından bakıldığında Vietnam'ın Kamboçya'ya askeri müdahalede bulunduğu bahanesi daha açık olarak ortaya çıkmaktadır.

Daha 1958 yılında, Mao Tse-tung, ÇKP Merkez Komitesinin Askeri Konseyinde yaptığı bir konuşmada, şöyle diyordu: «Bundan birkaç yıl sonra, kesinlikle büyük bir imparatorluk kuracağız. Dolayısıyla Japonya, Filipinler ve hatta San Francisco'ya çıkartma yapmaya hazırlanın.»

1965 yılının Ağustos ayında ise Mao, Politbüro'da yaptığı bir konuşmada «Her ne pahasına olursa olsun Güneydoğu Asya'da denetimimizi kurmalıyız. Güney Vietnam, Tayland, Burma, Malaysia ve Singapur denetimimiz altına girmelidir.» diyordu.

1970 yıllarında ise Pekin'in uyguladığı strateji daha açıkça ortaya çıkıyor ve Çinli yöneticiler her ne pahasına olursa olsun Uzak Doğu'da ve tüm dünyada dünya sosyalist sistemi ile ABD ve diğer Batı ülkeleri arasındaki yumuşama politikasını torpillemek istiyorlardı. Artık Pekin'in politikasının en belirleyici özelliği anti-sovyetizmdi. Pekinli yöneticilere göre ABD saldırıya geçen Sovyet emperyalizmi karşısında savunmaya geçmiş dolayısıyla dünyayı tehdit altına alan ve karşı konulması en gerekli olan güç Sovyetler Birliği olmuştu. Bu yüzden 1978 yılından sonra Pekinli yöneticiler Güneydoğu Asya ve Uzak Doğu'da «Sovyet Blokunun» kanatlarını aramaya başladılar. Bu arayışla birlikte, «Süper güç hegomonyasına karşı geniş tabanlı bir mücadele cephesi» sloganı ortaya atıldı. Cepheye katılacaklar ise başta Japonya ve ABD olmak üzere, dünya emperyalist sisteminin yörüngesinde bulunan diğer Uzak Doğu ülkeleriydi.

1978 Mart ayında, Federal Almanya'ya yaptığı gezi sırasında, Çin Başbakan yardımcısı Teng Hsiao-ping, Federal Almanya ile Çin'in Sovyet tehdidi karşısında ortak sorunlara sahip olduklarını ileri sürüyor ve «Doğu'da Çin ile Japonya, Batı'da ise Avrupa ülkeleri ile ABD ortak bir savunma çizgisini sürdürmek için biraraya gelmek zorundadırlar.» diyordu.

Böylece «iki süper devlet» masalı da kendiliğinden ortadan kalkıyordu. Pekin'in tüm çabaları artık Sovyetler Birliği'ne karşı «ortak bir cephe» kurmaktan ibaretti.

Pekinli yöneticilerin bu düşüncelerinin ardındaki mantık, Sovyetler Birliği ile ABD emperyalizmini çatıştırmak ve bu çatışmadan dünyada kendi yararlarına olabilecek bir ortam yaratmaktı. Ancak bu tür maceracı planları uygulamak günümüz dünyasında elbette kolay olmuyor. Yalnızca provokasyonlar, soğuk savaş yöntemleri bunu sağlamak için geçerli değil. İşte bunun için Pekinli yöneticiler bir adım daha atarak Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'ne saldırıyorlar. Asya'da kendi hegomonyacı planlarını tezgahlamak, kendi çıkarlarına bir ortam yaratmak için sıcak savaşa girişiyorlar. Ama başaramıyorlar isteklerini. Vietnam halkı kahramanca direniyor. Dünya sosyalist sistemi, Pekinli yöneticilerin oyununa gelmiyor ve bu insanlık dışı, ahlak dışı saldırı karşısında kendisini tutuyor. Bu arada Çin'i hâlâ «sosyalist» bir ülke sayanlar için bol bol anti-komünist propaganda malzemesi ortaya çıkıyor. Dünya sosyalist sisteminin bir bunalım geçirmekte olduğunu, iki sosyalist ülkenin birbirleri ile çatıştığını yazıyor batı emperyalizminin basın ve yayın organları. Oysa Pekinli yöneticiler artık doğal müttefikleri olan ABD'yi bile dehşete düşüren adımlar atıyorlar. Bu yürüyüşlerini daha nereye kadar vardıracaklarını, savaş kundakçılığını daha ne kadar sürdüreceklerini dünya sosyalist sisteminin kararlılığı ve gücü belirleyecek. Dileyelim ders vermeye gittikleri Vietnam'ın kahraman halkından aldıkları ders onlar için yeterli olsun.

ÇARK BAŞAK / Türkiye İşçi Partisi Merkez Yayın Organı / Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına Behice BORAN / Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Gündüz MUTLUAY / 15 günde bir yayınlanır / Yönetim yeri: TİP Genel Merkezi, Piyerloti Caddesi 21-3 Çemberlitaş, İSTANBUL Tel: 22 86 20 / Abone: yıllık 60.— TL. Avrupa Abone: 12 DM / Dizgi/Baskı: Kent Basımevi, 267 77 33 Cilt Dostlar Mücellithanesi, 26 31 23 / Son Baskı Tarihi: 15 Mart 1979